

Justice in Social Structure, Humans, and Diversities From Karl Marx's Perception

ความเป็นธรรมในโครงสร้างทางสังคม มนุษย์ และ ความหลากหลายในทัศนะของคาร์ล มาร์กซ

Chonlada Nakyai
ชลลดา นาคไทย์

Faculty of Arts, Silpakorn University, Thailand

Corresponding author

e-mail: damarxphilo@gmail.com

Received 29-09-2023

Revised 01-12-2023

Accepted 12-12-2023

Abstract

Objectives: This research article is part of a research project which studies the possibility of human coexistence in a multicultural society by using Karl Marx's critique of class conflict to demonstrate the process that impedes the coexistence of diversity, and to assert that human conditions are diverse.

Methods: Textual analysis method was used to analyze Karl Marx's critique on social injustice in human relations in order to propose that conditions impeding multicultural societies can be discussed.

Results: Class conflict leads to social oppression resulting in an unjust power structure which obliterates social values such as diversity, equality, and social justice. For this reason, Marx's critique not only provides a basic understanding of human relations in a socio-economic conflict, but also leads to an ideal community in which people are equal and respect each other.

Application of this study: The results of this study present a possibility to analyse the root of problems arising from unjust social relations which impede human coexistence. It may bring us to the answer of how to create a society that respects diversity and treats one another fairly.

Keywords: social justice, class struggle, human nature

บทคัดย่อ

วัตถุประสงค์: บทความนี้เป็นส่วนหนึ่งของงานวิจัยที่ศึกษาความเป็นไปได้ในการตอบโต้การอยู่ร่วมกันของมนุษย์ในสังคมพหุวัฒนธรรม โดยใช้แนวทางการวิพากษ์เรื่องความขัดแย้งทางชนชั้นตามทัศนะของคาร์ล มาร์กซ ในการแสดงให้เห็นกระบวนการที่ขัดขวางการอยู่ร่วมกันของความหลากหลายพร้อมกับการยืนยันเงื่อนไขของมนุษย์ที่มีความหลากหลายนั้น

วิธีการศึกษา: ผู้ศึกษาใช้วิธีการวิจัยเอกสารเพื่อวิเคราะห์แนวคิดของคาร์ล มาร์กซ ในการวิพากษ์ปัญหาความไม่เป็นธรรมที่ปรากฏในความสัมพันธ์ระหว่างมนุษย์เพื่อเสนอความเป็นไปได้ในการอภิปรายเงื่อนไขที่อาจนำไปสู่การขัดขวางภาวะของความเป็นพหุวัฒนธรรม

ผลการศึกษา: ความขัดแย้งทางชนชั้นนำไปสู่การกดทับทางสังคม ผลที่ตามมาคือโครงสร้างที่ไม่เป็นธรรมทางอำนาจซึ่งทำลายคุณค่าทางสังคม เช่น ความหลากหลาย ความเสมอภาค และความเป็นธรรมทางสังคม ด้วยเหตุนี้ การวิพากษ์ของมาร์กซจึงไม่ได้เพียงมอบความเข้าใจพื้นฐานเกี่ยวกับความสัมพันธ์ของมนุษย์ในความสัมพันธ์ที่ขัดแย้งเชิงสังคม-เศรษฐกิจ แต่มันยังนำไปสู่อุดมคติของความเป็นไปได้ในการเกิดชุมชนแห่งผู้ที่มีความเสมอภาคและเคารพในความเป็นมนุษย์ของผู้อื่น

การประยุกต์ใช้: ผลการศึกษาในครั้งนี้เป็นหนึ่งในข้อเสนอความเป็นไปได้ในการวิเคราะห์รากฐานของปัญหาที่เกิดจากความสัมพันธ์ที่ไม่เป็นธรรมทางสังคมซึ่งขัดขวางการอยู่ร่วมกันของมนุษย์เพื่อนำไปสู่การตอบโต้ในการสร้างสังคมที่เคารพในความหลากหลายและปฏิบัติต่อกันด้วยความเป็นธรรม

คำสำคัญ: ความเป็นธรรมทางสังคม ความขัดแย้งทางชนชั้น ธรรมชาติของมนุษย์

บทนำ

การอยู่ร่วมกันในสังคมพหุวัฒนธรรมนับว่าเป็นโจทย์ที่สำคัญเมื่อกล่าวถึงการดำรงอยู่ระหว่างมนุษย์ในสังคมร่วมสมัยซึ่งมีความหลากหลายในรูปแบบของความสัมพันธ์ทางสังคมที่อาจนำไปสู่การปะทะบนพื้นที่ซึ่งมีการซ้อนทับกันในเรื่องของการมีชีวิตและเป้าหมายทางสังคม การให้ความหมายในพื้นที่ทางสังคมที่มีความหลากหลายของอัตลักษณ์ซึ่งมีความไม่คงที่เช่นนี้จึงเป็นรูปแบบที่น่าสนใจในการกล่าวถึงการสร้างความหมายในการมีตัวตนเพื่อยืนยันการดำรงอยู่ของตนเอง อย่างไรก็ตาม การให้ความหมายในตัวตนที่มีความหลากหลายของผู้คนกลับไม่ได้ดำเนินไปด้วยความเรียบง่าย มนุษย์ต้องเผชิญหน้ากับความท้าทายจากความหวาดกลัวในการเผชิญหน้ากับตัวตนที่แปลกแยกไปจากความเข้าใจของตนเอง ความหวุ่นเกรงที่เกิดขึ้นทำให้เราพยายามลดทอนความแตกต่างและอธิบายด้วยความเข้าใจในรูปแบบที่ตนเองคุ้นเคย มนุษย์ได้ถูกทำให้กลายเป็นตัวตนที่ไร้มิติเพื่อรองรับความเข้าใจของตนเองหรือแม้กระทั่งการปฏิเสธการดำรงอยู่ของผู้อื่นอันเป็นโจทย์ที่น่าท้าทายสำหรับการอยู่ร่วมกันในสังคมที่มนุษย์ไม่ได้อยู่เพียงลำพังแต่ถูกเชื่อมโยงด้วยตัวของผู้อื่นที่มีอยู่อย่างหลากหลายนั้น โดยเฉพาะอย่างยิ่งภายใต้สังคมร่วมสมัย ความพรั่นใจของเส้นเขตแดนที่ในด้านหนึ่งก็ทำการยึดโยงแต่ในอีกด้านหนึ่งก็ผลักผู้คนออกจากกันทำให้มนุษย์ต้องกลับมาพิจารณาคำถามเหล่านี้ด้วยความรอบคอบว่าในที่สุดแล้วเราควรมีท่าทีอย่างไรต่อความเข้าใจที่มีต่อการอยู่ร่วมกันทางสังคมเช่นนี้

งานวิจัยชิ้นนี้ตั้งต้นจากความพยายามในการตอบโจทย์เกี่ยวกับความเข้าใจในการดำรงอยู่ของมนุษย์ที่มีความหลากหลายในพื้นที่ทางสังคมโดยตั้งต้นการพิจารณาจากการนำเสนอแนวคิดของคาร์ล มาร์กซ์ ซึ่งผู้วิจัยมองว่าแนวคิดของเขาเปิดความเป็นไปได้ในการพิจารณาแนวทางที่มีต่อการจัดการความสัมพันธ์ทางสังคมที่เต็มไปด้วยความหลากหลาย แม้ว่าการดำรงอยู่ร่วมกันในสังคมพหุวัฒนธรรมอาจจะไม่ใช่โจทย์หลักที่ปรากฏขึ้นในสมัยของมาร์กซ์ หากแต่การวิพากษ์โครงสร้างทางอำนาจที่กำกับพื้นที่ระหว่างมนุษย์ซึ่งปรากฏบทบาทอย่างชัดเจนในความขัดแย้งระหว่างชนชั้นอาจจะเป็นสิ่งที่น่าท้าทายในการตั้งต้นการพิจารณาที่รากฐานของความเป็นมนุษย์เพื่อแสดงให้เห็นปัญหาที่เกิดขึ้นในการสร้างความขัดแย้งจากการที่มนุษย์ลดทอนความเป็นไปได้ในธรรมชาติที่เสมอภาคของตนเองจนนำไปสู่การไม่สามารถยอมรับการเผชิญหน้ากับความเป็นอื่นที่เกิดขึ้นด้วยเหตุนี้ การกลับมาพิจารณาข้อเสนอของมาร์กซ์โดยเฉพาะอย่างยิ่งในการทำความเข้าใจธรรมชาติของมนุษย์จึงน่าจะแสดงให้เห็นว่าอะไรคือข้อจำกัดของสาเหตุแห่งความล้มเหลวที่ขัดขวางการจัดวางความสัมพันธ์ทางสังคมจนทำให้มนุษย์ไม่สามารถยอมรับความแตกต่างไปจากตนเองได้ การนำเสนอของมาร์กซ์จะทำให้เราเห็นการวิพากษ์ในส่วนของภาวะที่ขัดขวางไม่ให้เกิดการยอมรับในการให้ความหมายและการเคารพยอมรับการดำรงอยู่ของมนุษย์อื่นจากการจัดวางโครงสร้างทางอำนาจของสังคมที่สร้างการครอบงำเพื่อลดทอนคุณค่าในการดำรงอยู่ของมนุษย์ให้เหลือเพียงมิติเดียว ทั้งที่โดยแท้จริงมนุษย์ต่างมีศักยภาพเป็นของตนเอง หากแต่ถูกรับรองจากอำนาจที่เหนือกว่าจนทำให้มนุษย์ไม่สามารถดำรงอยู่อย่างสร้างสรรค์และเป็นอิสระ

โครงสร้างในเชิงอำนาจที่ทำให้เกิดความไม่ยอมรับในตัวตนที่มีศักยภาพของตนเองเป็นปัญหาในการตีความพื้นที่ในการจัดวางความสัมพันธ์ทางสังคมซึ่งผู้วิจัยมองว่าสามารถเชื่อมโยงไปยังการตอบโจทย์ความพยายามในการแสวงหารากฐานของการอยู่ร่วมกันในสังคมที่เป็นพหุวัฒนธรรม ในความหมายที่ว่าเมื่อเราเห็นข้อพิพาทที่เกิดขึ้นในการแยกความสัมพันธ์ทางสังคมออกจากกันจนทำให้มนุษย์ไม่สามารถยอมรับความหลากหลายที่แตกต่างออกไปจากตนเองได้ ภาวะเช่นนี้ขัดแย้งกับการสร้างการยอมรับในสถานะที่ทัดเทียมในความสัมพันธ์ทางสังคมที่เป็นไปด้วยความเสมอภาคและเป็นธรรมที่มนุษย์ต่างตระหนักได้ถึงความสำคัญในการดำรงอยู่ของตนเองและผู้อื่น ความเข้าใจในมนุษย์ที่ทัดเทียมกันเช่นนี้เป็นภาวะตรงกันข้ามกับมนุษย์ที่ถูกหล่อหลอมด้วยการปฏิเสธคุณค่าและไม่เคารพในการมีอยู่ของตนเองและผู้อื่น มันจึงเป็นความเป็นไปได้ที่น่าท้าทายต่อการตั้งคำถามต่อสภาวะที่กดทับและคุกคามการดำรงอยู่ที่ไม่ว่าจะเป็นการยอมรับหรือต่อต้านภาวะของการครอบงำล้วนเป็นทางเลือกในความเป็นไปได้ของมนุษย์เพราะพวกเขาต่างก็เป็นคนกำหนดและสร้างสรรค์สิ่งต่าง ๆ ผ่านการกระทำของพวกเขาเอง นั่นทำให้ความรับผิดชอบและการแก้ไขปัญหาในแง่มุมต่าง ๆ จึงต้องมาจากการจัดการของมนุษย์ที่พิจารณาทำที่อันเป็นปัญหาจนสามารถผลักดันวิถีในการปลดปล่อยตนเองออกจากโครงสร้างทางสังคมเช่นนี้ได้

ในการพิจารณาภาพของสังคมที่มีความหลากหลายทางพหุวัฒนธรรม สิ่งที่น่าสนใจคือการที่เรากำลังพูดถึงสังคมที่มนุษย์มีชีวิตอันประกอบไปด้วยความหลากหลายของรูปแบบทางสังคมภายใต้การแสดงผลออกถึงความเคารพและอำนาจในการครอบครองตนเอง (Galston, 2009 : 120) ในสังคมร่วมสมัยเราจะเห็นภาพของความหลากหลายเช่นนี้โดยเฉพาะอย่างยิ่งในพื้นที่ซึ่งมีการปะทะกันของรูปแบบทางความคิดในกลุ่มวัฒนธรรมที่มีการอยู่ร่วมกันในพื้นที่ทางสังคม การอยู่ร่วมกันของความหลากหลายใน

รูปแบบของชีวิตเหล่านี้ต่างเรียกร้องการตระหนักในความสำคัญของศักดิ์ศรีความเป็นมนุษย์จากความเข้าใจในชุดคุณค่าของความสัมพัทธ์ที่มีการปฏิบัติต่อกันด้วยความเสมอภาคซึ่งไม่ได้เป็นเพียงการหลบเลี่ยงหรือการปฏิเสธที่จะเข้าไปแทรกแซง หากแต่ยังหมายถึงการเคารพยอมรับในความหลากหลายที่เกิดขึ้นในพื้นที่ทางสังคมนั้น (Singsuriya, 2021 : 27-29)

ความคาดหวังที่มีต่อการปฏิบัติต่อกันด้วยความเสมอภาคและเต็มไปด้วยการเคารพยอมรับเป็นสิ่งที่ผู้วิจัยมองว่าเป็นสิ่งที่เราสามารถมองเห็นได้เมื่อกลับไปยังคำอธิบายเรื่องชนชั้นของมาร์กซ์ซึ่งย้อนกลับไปทำความเข้าใจรากฐานในธรรมชาติของมนุษย์และวิพากษ์สิ่งที่ขัดขวางไม่ให้ความเสมอภาคนั้นสามารถดำรงอยู่ในสังคมของมนุษย์จนทำให้เกิดการปฏิเสธความหลากหลายทางสังคม นำไปสู่ข้อเสนอนในการพิจารณาเงื่อนไขของการที่สังคมพหุวัฒนธรรมถูกขัดขวางหรือลดทอนการมีอยู่ของคุณค่าบางอย่างจนทำให้เกิดภาพของสังคมที่ถูกกำกับด้วยความเข้าใจเชิงอำนาจเพียงมิติเดียว การพิจารณาโครงสร้างทางสังคมที่ทำให้เกิดการลดทอนคุณค่าของมนุษย์ซึ่งถูกอธิบายผ่านความขัดแย้งทางชนชั้นจึงเป็นสิ่งที่น่าสนใจในการทำให้เห็นภาพของความแตกต่างมาจากฐานของการที่แต่ละชนชั้นของมนุษย์ถูกทำให้อยู่ในความขัดแย้งและกำลังช่วงชิงพื้นที่ทางสังคมเพื่อตอบสนองต่อเป้าหมายในการมีอยู่ของตนเอง

การทำความเข้าใจความสัมพันธ์ของมนุษย์ในเชิงพหุวัฒนธรรมมีแง่มุมที่น่าสนใจเมื่อพิจารณาถึงรากฐานของการมองความหลากหลายทางสังคม อย่างไรก็ตาม เราจะเห็นชุดของความเข้าใจพื้นฐานที่กล่าวถึงการพิจารณาความเข้าใจเกี่ยวกับความเป็นพหุวัฒนธรรมซึ่งมีข้อถกเถียงในเรื่องของการมีประโยชน์ร่วมกันของกลุ่ม การพูดถึงในเชิงของอำนาจและความขัดแย้งซึ่งทำให้ยังมีความไม่ชัดเจนในการนิยามความเข้าใจร่วมกันของสังคมพหุวัฒนธรรม ทั้งนี้ข้อเสนอนที่น่าสนใจในการพิจารณาแนวคิดที่มีพื้นฐานมาจากการทำความเข้าใจชนชั้นในแบบของมาร์กซ์ซึ่งอาจจะช่วยเสริมความเข้าใจในแง่ของการทำให้มุมมองที่มีต่อรากฐานของการปะทะกันทางสังคมมีความชัดเจนมากยิ่งขึ้นในการแสดงให้เห็นบทบาทของการต่อสู้ทางชนชั้นที่ความขัดแย้งวางอยู่บนฐานของความแตกต่างของมนุษย์ (Cunningham, 1975 : 389-407) ซึ่งน่าจะทำให้ภาพของข้อถกเถียงในพื้นที่ของพหุวัฒนธรรมมีขอบเขตที่ชัดเจนมากขึ้นตามไปด้วย

อย่างไรก็ตาม มีการตั้งข้อสังเกตว่าการทำความเข้าใจผ่านคำอธิบายเรื่องชนชั้นในแบบของมาร์กซ์ก็อาจต้องเผชิญกับการตั้งคำถามในแง่ที่ว่าหากใช้คำอธิบายด้วยรูปแบบของความขัดแย้งที่เกิดขึ้นจะทำให้เกิดการถอยกลับประเด็นทุกอย่างกลับไปที่มีมิติของการพิจารณาจากฐานของชนชั้นเพียงอย่างเดียวหรือไม่ ดังเช่นที่เราจะเห็นการพูดถึงปัญหานี้ในงานชื่อ *Pluralist and Marxist Perspectives on Racial Discrimination in South Africa* ซึ่งกล่าวถึงปัญหาในการลดทอนประเด็นเรื่องการคุกคามทางชาติพันธุ์ให้อยู่ภายใต้กรอบของพัฒนาการทางประวัติศาสตร์ในแบบตะวันตกโดยเฉพาะอย่างยิ่งข้อพิจารณาในพื้นที่ของการเติบโตทางเศรษฐกิจจนทำให้ขาดมุมมองในการพิจารณาสถานการณ์ที่เป็นจริงของกลุ่มทางการเมืองที่มีความหลากหลาย (Stasiulis, 1980 : 463) ความเข้าใจเช่นนี้มีความน่าสนใจในด้านหนึ่งเป็นการพูดถึงการนำเสนอมุมมองต่อการทำความเข้าใจเรื่องความแตกต่างทางสังคมที่มีความหลากหลายและจำเป็นต้องพิจารณาในแง่มุมที่ยึดโยงอยู่กับภาวะที่ปรากฏตามความเป็นจริงส่วนในด้านหนึ่งก็พูดถึงการตระหนักในความเป็นไปได้ของการทำความเข้าใจโครงสร้างทางสังคมที่ต้องมีการพิจารณาด้วยความระมัดระวังเพื่อที่จะไม่นำไปสู่การลดทอนจนอาจทำให้เกิดความเข้าใจที่คลาดเคลื่อนต่อการพิจารณาโครงสร้างทางสังคมตามความเป็นจริงได้ ความพยายามในการตอบโต้กับการลดทอนชุดคุณค่าในการเป็นชนชั้นเช่นนี้สามารถนำมาพิจารณาในการทำให้ชุดความหมายของชนชั้นมีการเปิดออกเพื่อรองรับความหลากหลายในการปะทะของมนุษย์โดยไม่ได้จำกัดอยู่เพียงในแง่มุมของกลุ่มทางสังคมที่ไม่สามารถเปลี่ยนแปลงได้ หากแต่อยู่ในการมองภาพที่มีการนับรวมของกลุ่มคนที่มีการรับรู้ชุดคุณค่าบางอย่างร่วมกันในบริบทที่เปิดออกสู่มิติทางสังคมมากขึ้น (Low, 1990 : 1098-1108)

ผู้วิจัยมองว่ามุมมองเหล่านี้ทำให้เราเห็นความเชื่อมโยงในการพิจารณาโครงสร้างทางสังคมกับความสัมพัทธ์ทางสังคมภายใต้เงื่อนไขของความขัดแย้งที่ถูกอธิบายจากการปะทะกันของกลุ่มภายใต้การกำหนดของการทำให้มนุษย์มีชีวิตอยู่ในรูปแบบใดรูปแบบหนึ่งอย่างตายตัว การจะทำให้เราเข้าใจการทำงานของกระบวนการทางอำนาจเหล่านี้ได้ชัดเจนมากขึ้นจึงเป็นความน่าสนใจในการกลับไปพิจารณาที่รากฐานทางความคิดของมาร์กซ์ในการทำความเข้าใจมนุษย์เพื่อให้ขอบเขตในการนิยามการมีตัวตนของมนุษย์มีความชัดเจนและเปิดออกสู่ความเป็นไปได้ในการทำความเข้าใจต่อความหลากหลายในการแลกเปลี่ยนชุดคุณค่าอันเป็นโจทย์ที่สำคัญในยุคสมัยเช่นนี้

การวิพากษ์กลับไปยังความเข้าใจเกี่ยวกับมนุษย์ปรากฏในงานหลายชิ้นของมาร์กซ์ ในงานชื่อ *The German Ideology* มาร์กซ์ชี้ให้เห็นภาพของมนุษย์จากรากฐานทางความคิดที่เขาพูดถึงภาพของมนุษย์ไว้ในตอนหนึ่งว่ามนุษย์อยู่ในฐานะของ

การเป็น 'ผู้ผลิต' โดยการที่มนุษย์ใช้แรงงานอันเป็นสิ่งที่มีมนุษย์ทุกคนเป็นเจ้าของในการทำการผลิตและนำผลผลิตที่ได้ไปแลกเปลี่ยนกับสิ่งที่ผู้อื่นทำการผลิตขึ้นมา กลายเป็นรูปแบบของความสัมพันธ์ทางสังคมที่มนุษย์แต่ละคนผู้เป็นเจ้าของแรงงานของตนเองได้แปลงรูปแรงงานของตนเองออกมาและทำการแลกเปลี่ยนเพื่อนำไปชดเชยกับผลผลิตที่เขาไม่สามารถกระทำการได้ด้วยตนเอง รูปแบบของการผลิตเช่นนี้ไม่เพียงแต่สะท้อนให้เห็นนัยสำคัญในการกำหนดวิถีทางประวัติศาสตร์หากแต่ยังสะท้อนภาพความสัมพันธ์ของมนุษย์ที่อยู่บนรากฐานของการแลกเปลี่ยนอย่างเท่าเทียมในฐานะของผู้ผลิต มนุษย์จึงไม่ได้เป็นสิ่งที่ปรากฏอย่างโดดเดี่ยวหากแต่มีความเชื่อมโยงที่พวกเขาต่างก็เป็นหนึ่งในผู้กำหนดพื้นที่ทางประวัติศาสตร์ในการสร้างสรรค์และให้ความหมายกับสิ่งต่าง ๆ และต้องเอาชีวิตรอดด้วยรูปแบบการขับเคลื่อนชีวิตเช่นนั้น กล่าวได้ว่ามนุษย์เป็นสิ่งมีชีวิตที่มีพลังในการสร้างตนเองและดำเนินความสัมพันธ์ทางการผลิตที่ไม่ได้แยกออกจากธรรมชาติรอบตัว ในทางตรงกันข้าม พวกเขาสร้างสรรค์ความเชื่อมโยงนี้เพื่อตอบสนองความต้องการในการมีชีวิตและปรากฏออกมาในการสร้างวิถีการดำเนินชีวิตในแบบที่มาร์กซ์กล่าวถึงนั่นเอง (Morris, 2013 : 22)

รูปแบบพื้นฐานในการดำเนินชีวิตเพื่อผลักดันประวัติศาสตร์ของมนุษย์ถูกกล่าวถึงไว้ในงานชื่อ Pre-Capitalist Economic Formations เช่นกัน โดยมาร์กซ์กล่าวถึงรูปแบบของความสัมพันธ์ที่เกิดขึ้นในการผลิตซ้ำความสัมพันธ์ที่มีมาก่อนหน้าของปัจเจกชนกับชุมชนของเขา (Marx, 2018 : 99-100) มนุษย์จึงไม่ได้เป็นเพียงสิ่งที่ปรากฏขึ้นมาในช่วงเวลาหนึ่งแต่มีความซับซ้อนในการพัฒนามิติในการดำเนินชีวิตไปพร้อมกันทั้งตนเองและมนุษย์ผู้อื่นที่อยู่รวมกันเป็นสังคม เช่นเดียวกับในงานชื่อ The Eighteenth Brumaire of Louis Bonaparte มาร์กซ์กล่าวว่าการเปลี่ยนแปลงรูปแบบทางการผลิตไปตามยุคสมัยทางประวัติศาสตร์โดยการที่พวกเขาต่างมีความเข้าใจทั้งในความต้องการของตนเองและบริบทแวดล้อมที่เป็นตัวกำหนดสถานะที่พวกเขากำลังเผชิญหน้าอยู่ ช่วงเวลาที่มีความแตกต่างกันออกไปก็จะส่งผลต่อการกำหนดวิถีการมีชีวิตที่แตกต่างกันออกไปด้วย (Marx, 1986a : 146) ความเข้าใจเหล่านี้สะท้อนให้เห็นเงื่อนไขของความสัมพันธ์ระหว่างธรรมชาติของมนุษย์ที่เชื่อมโยงศักยภาพของตนเองและบริบททางสังคมที่กำกับความเข้าใจต่อการตีความวิถีชีวิตซึ่งมีความซับซ้อนของรูปแบบในการผลิตแตกต่างกันออกไป เห็นได้ว่ามาร์กซ์พยายามชี้ให้เห็นความเข้าใจต่อภาวะพื้นฐานของมนุษย์ในฐานะ 'ผู้ผลิต' อันเป็นรากฐานสำคัญทั้งในตัวของเขาเองที่จะเป็นผู้กำหนดความหมายของตนเองด้วยการสร้างสรรค์สิ่งต่าง ๆ จากแรงงานของเขาและก่อรูปขึ้นมาเป็นความสัมพันธ์ทางสังคมขนาดใหญ่ที่ 'ผู้ผลิต' แต่ละคนจะนำสิ่งที่ตนเองได้สร้างสรรค์มาแลกเปลี่ยนและร่วมกันขับเคลื่อนความเป็นไปทางประวัติศาสตร์ที่มีความสอดคล้องกับโลกที่พวกเขาเผชิญหน้าอยู่ในขณะนั้น มนุษย์ต่างก็เต็มเปี่ยมไปด้วยพลังที่จะสร้างสรรค์การกระทำที่เป็นอิสระจากศักยภาพที่ตนมีเพื่อตอบสนองต่อเงื่อนไขที่จะเติมเต็มการมีชีวิตของพวกเขาเอง (Ollman, 2001 : 115)

อย่างไรก็ตาม แม้ว่ามนุษย์จะเป็นผู้สร้างสรรค์เพื่อสร้างกลไกในการมีชีวิตร่วมกัน ภาพของความสัมพันธ์ที่เกิดขึ้นในกระบวนการทางประวัติศาสตร์ก็ไม่ใช่ว่าดำเนินไปอย่างเรียบง่ายและเป็นธรรมเสมอไป ในทางตรงกันข้าม มนุษย์เผชิญหน้ากับความล้มเหลวในการจัดการความสัมพันธ์ทางสังคมในการนิยามพื้นที่ของตนเองและผู้อื่น ความขัดแย้งทางสังคมปรากฏขึ้นเมื่อมนุษย์บางคนฉกฉวยโอกาสได้มากกว่าผู้อื่นจากความได้เปรียบจากศักยภาพในการผลิตซ้ำความสัมพันธ์ทางสังคม โดยทำให้ความสัมพันธ์แบบเท่าเทียมกลายเป็นความอ่อนแอและถูกแทนที่ด้วยการกดทับทางสังคมด้วยโครงสร้างทางอำนาจที่ถูกฉกฉวยมาได้มากกว่า ความแตกต่างที่เกิดขึ้นกลายเป็นความแปลกแยกและกีดกันผู้คนออกจากธรรมชาติของพวกเขาเอง ความขัดแย้งที่เกิดขึ้นในการกดทับด้วยโครงสร้างทางอำนาจเช่นนี้เป็นสิ่งที่มาร์กซ์นำเสนอการวิพากษ์ไว้ในงานหลายชิ้น เช่นที่เขากล่าวถึงในงานชื่อ 13 June 1849 มาร์กซ์กล่าวถึงการปะทะกันที่เกิดขึ้นในระหว่างการเปลี่ยนผ่านของการดำเนินประวัติศาสตร์ของชนชั้นต่าง ๆ ชนชั้นอำนาจเก่าที่เคยได้เปรียบมากกว่าในทางสังคมเผชิญกับแรงปะทะจากชนชั้นนายทุนซึ่งเป็นชนชั้นทางอำนาจใหม่ที่ก้าวเข้ามามีบทบาทแทนที่ ตัวชนชั้นนายทุนเองก็มีความสัมพันธ์ที่ตอบสนองกับชนชั้นผู้ใช้แรงงานอันเป็นชนชั้นใหญ่ทางสังคมในขณะนั้นซึ่งถูกใช้เป็นเครื่องมือในการโค่นล้มชนชั้นอำนาจเดิมอีกทั้งยังถูกหล่อหลอมภายใต้การครอบงำของโครงสร้างเชิงอำนาจจนทำให้ตนเองไม่สามารถหลุดพ้นออกมาจากกรอบทางชนชั้นที่ควบคุมและกำกับจนไม่สามารถมีชีวิตอยู่ได้ด้วยตัวเองเชื่อมั่นในศักยภาพของตนเอง (Marx, 1986b : 71)

Robert L. Heilbroner (1981 : 61-89) เองก็ได้กล่าวถึงวิธีการมองภาพของความสัมพันธ์ระหว่างมนุษย์ที่มีการกดทับในเชิงโครงสร้างทางอำนาจไว้ว่าในสายตาของนักคิดสายมาร์กซ์ รัฐกลายเป็นเครื่องมือในการกดทับและคุกคามการดำรงอยู่ของชนชั้นที่ไม่ได้มีอำนาจอยู่ในมือ กลไกการรักษาผลประโยชน์ของชนชั้นถูกสร้างและควบคุมผ่านการออกแบบกระบวนการต่าง ๆ

ความเข้าใจเช่นนี้ต่างไปจากการมองภาพของรัฐในฐานะของผู้รับมอบอำนาจในการปกป้องคุ้มครองพลเมืองอย่างทัดเทียม โครงสร้างของความสัมพันธ์ทางอำนาจที่ถูกปฏิบัติด้วยความไม่เป็นธรรมนำไปสู่ความพยายามในการขับเคลื่อนพลังที่จะเปลี่ยนแปลงประวัติศาสตร์ให้หลุดพ้นจากความทุกข์ยากของการเอารัดเอาเปรียบที่ช่วงชิงการมีชีวิตที่ดีออกไปจากคนในสังคม เช่นเดียวกับข้อเสนอนางานชื่อ *Seventeen Contradictions and the End of Capitalism* ที่กล่าวถึงความไม่ยุติธรรมที่เกิดขึ้นใน ความสัมพันธ์ทางการผลิตจากการที่มีกลไกที่เอื้อประโยชน์ให้กับกลุ่มคนที่สามารถสร้างอภิสิทธิ์จากกลไกที่ออกแบบมาเพื่อ ฉกฉวยผลประโยชน์ไปจากผู้อื่นและบีบให้ผู้อื่นต้องถูกกดทับไว้ภายใต้โครงสร้างที่มีปัญหา ความมั่งคั่งที่กระจุกตัวอยู่ในมือของคน จำนวนน้อยเปิดโอกาสให้พวกเขาสามารถฉกฉวยเอาความได้เปรียบเชิงอำนาจในการผูกขาดความชอบธรรมในการกำหนดทิศทาง ของสังคม (Harvey, 2014 : 164-181) มาร์กซกล่าวถึงกลไกของการจัดวางโครงสร้างทางอำนาจเช่นนี้ว่าดำเนินไปในลักษณะของ การมีแนวคิดครอบงำที่ชนชั้นนำใช้วิธีการนี้ในการควบคุมคนในสังคมให้เป็นไปตามลักษณะที่ถูกจัดวางไว้ เขาชี้ให้เราเห็นว่า เมื่อเกิดการกดทับขึ้นในโครงสร้างทางอำนาจ กลไกที่เกิดขึ้นจะวางตนเองทั้งในพื้นที่ทางการเมืองผ่านการควบคุมโดยรัฐและ การควบคุมทางสังคมเพื่อไม่ให้ผู้คนสามารถลุกขึ้นมาต่อต้านภาวะแห่งความไม่เป็นธรรมที่เกิดขึ้นเพราะพวกเขาถูกทำให้เชื่อว่า โครงสร้างของความสัมพันธ์ที่ถูกจัดวางเป็นเรื่องปกติในสังคมซึ่งถูกทำให้เชื่อว่าความขัดแย้งและการมีอยู่ของชนชั้นเป็นเรื่องปกติ และผู้ที่มีอำนาจเหนือกว่าที่อยู่ในโครงสร้างส่วนบนก็มีสิทธิ์ขาดทางสังคมอย่างที่ไม่อาจโต้แย้ง (Marx, K. & Engels, F., 1968 : 61-65)

เมื่อโครงสร้างทางอำนาจถูกออกแบบให้ผู้คนเชื่อในความชอบธรรมของอำนาจที่มีเหนือกว่า กลไกที่กดทับและฉกฉวย ผลประโยชน์ทางสังคมจึงยังสามารถดำรงอยู่ต่อไปได้ กลายเป็นช่องว่างในสำนึกของมนุษย์ที่ทำให้เกิดการการครอบงำจนทำให้ มนุษย์เฉื่อยชาและยอมละทิ้งชีวิตของตนให้ขึ้นอยู่กับกฎที่กำหนดจากผู้ควบคุมโครงสร้างทางอำนาจนั้น มาร์กซวิพากษ์ภาวะ ที่เกิดขึ้นเช่นนี้ว่าปัญหาที่เกิดขึ้นในบริบททางสังคม เศรษฐกิจ และการเมืองอันจะนำไปสู่การพังทลายของโครงสร้างความสัมพันธ์ ระหว่างมนุษย์กับโลก การเกิดความเข้าใจที่ผิดพลาดของผู้คนไม่เพียงแต่ทำให้การผลักดันประวัติศาสตร์เต็มไปด้วยความขัดแย้ง หากยังเป็นการทำลายรากฐานแห่งความเป็นมนุษย์ที่การอธิบายตัวตนของเขาไม่สามารถทำให้เกิดความสัมพันธ์กับผู้อื่นได้ด้วย ความเป็นมนุษย์ที่เท่ากัน ผู้วิจัยมองว่าการวิพากษ์จากมุมมองดังกล่าวมีความน่าสนใจเมื่อซ้อนทับเข้ากับโจทย์ของสังคมร่วมสมัย เมื่อเราพยายามหาหนทางที่เชื่อมโยงความหลากหลายเข้าหากันหรืออย่างน้อยก็พยายามทำให้ความหลากหลายเหล่านี้สามารถมี พื้นที่ที่เป็นของตนเอง หากแต่เมื่อมนุษย์ที่อาศัยอยู่ในพื้นที่ซึ่งซ้อนทับกันอยู่นั้นไม่ถูกให้ความหมายเพราะพวกเขาไม่ได้ถูกยอมรับ และได้รับการปฏิบัติอย่างเป็นธรรมในฐานะที่พวกเขาเป็นมนุษย์ที่เทียบเท่ากับผู้อื่น การมองภาพของพหุวัฒนธรรมในความสัมพันธ์ ทางสังคมที่เชื่อมโยงการดำรงอยู่ที่มีความหลากหลายของผู้คนจึงเป็นสิ่งที่ผู้วิจัยมองว่าไม่อาจหลีกเลี่ยงการพิจารณาถึง ความพยายามในการสร้างความตระหนักถึงการมีอยู่ของความหลากหลายและเรียกร้องความเคารพยอมรับต่อความหลากหลาย นั้นในฐานะที่ต่างฝ่ายต่างเป็นมนุษย์ผู้มีศักดิ์ศรีและคุณค่าในตนเอง ด้วยเหตุนี้การกลับมาทำความเข้าใจวิถีในการดำรงอยู่ของ มนุษย์จึงเป็นความท้าทายในการตอบโจทย์ว่าอะไรคือสิ่งที่เป็นรากฐานในการเชื่อมโยงไปสู่การเคารพยอมรับในฐานะมนุษย์ และสิ่งใดคือสิ่งที่พรากความหมายในการมีอยู่และทำลายคุณค่าในการสร้างตัวตนของพวกเขา

มนุษย์ : ธรรมชาติแห่งการสร้างสรรค์ ความสัมพันธ์ทางสังคมและวิถีในการมีชีวิต

ในการวิพากษ์ปัญหาที่เกิดขึ้นในโครงสร้างความสัมพันธ์ระหว่างมนุษย์ ผู้วิจัยขอตั้งต้นจากคำถามว่ามนุษย์มีตัวตนอย่างไร ในสายตาของมาร์กซเพื่อสร้างกรอบในการทำความเข้าใจรากฐานที่ผู้วิจัยมองว่ามีความสำคัญในการทำความเข้าใจความขัดแย้ง ที่เกิดขึ้นในพื้นที่ทางสังคม มาร์กซแสดงให้เห็นมุมมองที่มีต่อปัญหาของมนุษย์ในการทำความเข้าใจตนเองดังที่ปรากฏความใน ตอนหนึ่งว่า

...บัดนี้, มนุษย์ได้สร้างความเข้าใจที่ผิดพลาดสำหรับพวกเขาเองเกี่ยวกับสิ่งที่พวกเขาเป็นและสิ่งที่ พวกเขาควรจะเป็น พวกเขาในฐานะของผู้สร้างได้ก้มตัวลงเบื้องหน้าการสร้างสรรค์ของพวกเขา ให้เรา ปลดปล่อยพวกเขาจากความเฝ้าฝัน ความคิด หลักการ สิ่งมีชีวิตในจินตนาการภายใต้แอกซึ่งตรึงไว้ให้ เราต่อต้านการควบคุมทางความคิด ให้เราสื่อสารไปยังมนุษย์ ประการแรกเพื่อแลกเปลี่ยนจินตนาการ กับความคิดที่สอดคล้องกับแก่นแกนของความเป็นมนุษย์ ประการที่สอง เพื่อรับเอาทัศนคติที่วิพากษ์ต่อ

พวกเขา ประการที่สาม เพื่อดึงพวกเขาออกจากศีรษะของพวกเขา; และ --- ความเป็นจริงที่ปรากฏจะ
พังทลายลง...' (Marx, K. & Engels, F., 1968 : 23)

เราเห็นนัยที่เกิดขึ้นจากการกล่าวถึงในบทนำของงานเขียนชื่อ *The German Ideology* เมื่อเขานำเสนอมนุษย์ในฐานะของ
สิ่งที่กำลังถูกทำให้พังทลายจากความเข้าใจที่ 'ผิดพลาด' ของพวกเขา ความผิดพลาดนี้เกิดขึ้นเมื่อมนุษย์ไม่เข้าใจความหมายของ
ตนเองในฐานะของการเป็น 'ผู้สร้าง' ของตนเอง ความเข้าใจที่แปลกแยกไปจากธรรมชาติดั้งเดิมทำให้มนุษย์มีการรับรู้ที่เป็นปัญหา
ในการตีความตนเองและความสัมพันธ์ที่ปรากฏกับมนุษย์ผู้อื่น ดังเช่นที่มาร์กซ์ตั้งข้อสังเกตว่ามนุษย์ในฐานะผู้สร้างสรรค์และให้
ความหมายต่อสิ่งต่าง ๆ กำลังกลายเป็นสิ่งที่ไม่สามารถให้ความหมายกับการมีชีวิตของตนเองได้อย่างอิสระ พวกเขาสร้างสิ่งต่าง
ๆ ขึ้นมาเพื่อที่จะถูกกำกับอยู่ภายใต้สิ่งที่พวกเขาสร้างขึ้น เป็นที่น่าสังเกตว่ามาร์กซ์กำลังแสดงให้เห็นปัญหาที่เกิดขึ้นเมื่อมนุษย์
ที่ถึงแม้จะได้อธิบายว่าเป็นผู้สร้างสรรค์สิ่งต่าง ๆ ในการดำเนินประวัติศาสตร์ของตนเองแต่พวกเขากลับไม่สามารถเผชิญหน้ากับ
สิ่งที่ตนสร้างได้อย่างอิสระ ในทางตรงกันข้าม พวกเขาต่างถูกทำให้เชื่อว่าสิ่งที่ตนเองสร้างสรรค์ขึ้นมากลายมาเป็นเงื่อนไขใน
การควบคุมชีวิตของพวกเขา มนุษย์ที่ไม่เข้าใจธรรมชาติของตนเองจึงต้องก้มตัวลงและสยบยอมอยู่เบื้องหน้าสิ่งที่ตนเองสร้างขึ้น
โดยคาดหวังว่าสิ่งที่ถูกสร้างขึ้นมาเหล่านั้นจะเมตตาและนำความรุ่งโรจน์มาสู่ตนเอง สิ่งนี้กลายเป็นความไม่ปกติในการที่มนุษย์ไม่
ตระหนักในการให้ความหมายของสิ่งที่ตัวเองสร้างขึ้นมาทั้งในส่วนที่เป็นการปฏิบัติหรือก็คือทำที่ที่มีต่อสิ่งรอบตัวและจากการทำ
ความเข้าใจสำนึกของตนเองที่เชื่อว่ามนุษย์มีหน้าที่เป็นเพียงผู้รับใช้ของสิ่งสร้างเหล่านั้นเท่านั้น

ความน่าสนใจที่เกิดขึ้นคือเราเห็นความขัดแย้งที่เกิดขึ้นภายในธรรมชาติของมนุษย์จากการที่พวกเขาไม่สามารถอยู่
อย่างเป็นอิสระและถูกกำกับด้วยความเข้าใจที่มีปัญหาเกี่ยวกับความสัมพันธ์ที่พวกเขามีต่อโลก การที่ผู้สร้างถูกลดทอนบทบาท
กลายเป็นผู้รับใช้ ในด้านหนึ่งเน้นย้ำความสำคัญของธรรมชาติมนุษย์ในฐานะของการเป็นผู้ผลิต ส่วนอีกด้านคือการพังทลาย
ที่เกิดขึ้นในโครงสร้างทางสังคมที่การผลิตไม่ได้เป็นไปตามความต้องการของมนุษย์แต่ถูกบิดเบือนจากการถูกกำกับด้วย
ความเข้าใจที่เป็นอื่นและแปลกแยกไปจากธรรมชาติของตนเอง ความเข้าใจเช่นนี้เป็นปัญหาเพราะไม่สะท้อนความสัมพันธ์ที่เป็น
จริงตามธรรมชาติจนนำไปสู่ความขัดแย้งระหว่างผู้คนที่สุด ดังเช่นที่ปรากฏในรูปแบบความสัมพันธ์ซึ่งอยู่บนฐานของ
ความแตกต่างทางกลุ่มชาติพันธุ์และมีการมุ่งปะทะไปยังกลุ่มที่มีความเป็นอื่นจนทำให้เกิดเป็นความสัมพันธ์แบบกดทับของ
ความเหนือกว่าในโครงสร้างเชิงอำนาจ (Stasiulis, 1980 : 464) มนุษย์เป็นผู้ผลิตต้นประวัติศาสตร์ในการขับเคลื่อนชีวิตด้วย
การสร้างสรรค์สิ่งต่าง ๆ ด้วยศักยภาพของพวกเขาที่ให้ความหมายต่อโครงสร้างทางสังคมที่ปรากฏอยู่รอบตัว มนุษย์จึงไม่ได้เป็น
เพียงสิ่งที่ถูกบังคับให้เคลื่อนไหวไปตามข้อกำหนดของธรรมชาติหากแต่พวกเขาสร้างสรรค์และมีความสัมพันธ์ต่อการก่อรูปของ
ธรรมชาติที่สะท้อนให้เห็นในตัวตนของพวกเขาและความสัมพันธ์ที่มีต่อโลกและผู้อื่น (Avineri, 1968 : 71) แสดงให้เห็นพัฒนาการ
ทางประวัติศาสตร์ที่ขับเคลื่อนด้วยมิติในการสร้างสรรค์ของมนุษย์และผลักดันให้เกิดการเคลื่อนไหวที่มีความซับซ้อนแตกต่างกันใน
แต่ละยุคสมัย มนุษย์และธรรมชาติจึงมีความสัมพันธ์แบบเชื่อมโยงที่ต่างฝ่ายต่างก็มีอิทธิพลต่อกัน มนุษย์ของมาร์กซ์จึงเป็นผู้ที่มีความ
หมายในตัวเองและไม่อาจปฏิเสธความสำคัญที่เกิดขึ้นในการก่อรูปของมนุษย์ที่จะอยู่ในการเลือกและการสร้างสรรค์ของพวกเขา

เมื่อมนุษย์เป็นสิ่งที่มีความหมาย ตัวตนของพวกเขาจึงถูกยอมรับและปฏิบัติด้วยความเคารพในฐานะของผู้สร้างที่มีบทบาท
เป็นของตนเอง พวกเขาต่างใช้รูปแบบของการดำเนินกิจกรรมทางการผลิตในการเข้ามามีความสัมพันธ์กับผู้อื่นทางสังคม (Marx,
1902 : 35-38) ประวัติศาสตร์ของมนุษย์จึงถูกสร้างจากความสัมพันธ์ของผู้คนที่แลกเปลี่ยนวิถีในการมีชีวิตซึ่งไม่ได้เป็นไปด้วย
ความบังเอิญหากแต่เป็นการให้ความหมายและความพยายามที่จะให้ตนเองมีชีวิตรอด มนุษย์เป็นสิ่งที่มีความสัมพันธ์กับชีวิตทาง
ธรรมชาติซึ่งขับเคลื่อนตามศักยภาพและความพยายามในการมีชีวิตภายใต้เงื่อนไขและข้อจำกัดเช่นเดียวกับสิ่งมีชีวิตประเภทอื่น
(Marx, 1972 : 93) พวกเขาจึงไม่สามารถปฏิเสธความเชื่อมโยงที่มีต่อโลกได้ ด้วยเหตุนี้ภาพของมนุษย์จึงปรากฏในรูปแบบของ
ชีวิตที่มีการจัดวางโครงสร้างของความสัมพันธ์ทั้งตนเองและผู้อื่นและพยายามเคลื่อนไหวเพื่อตอบสนองกับข้อจำกัดของ สภาวะ
แวดล้อมเพื่อแสวงหาพื้นที่ในการมีชีวิตของพวกเขาเอง พวกเขาตระหนักและสร้างสรรค์รูปแบบของชีวิตด้วยศักยภาพที่ตนมีใน
การสร้างและเปลี่ยนแปลงเงื่อนไขที่จำเป็นในการสนับสนุนการมีชีวิตของผู้คนที่อยู่ภายใต้ชุดความสัมพันธ์เดียวกันและต่างก็ปฏิบัติ
ต่อตนเองในการตระหนักถึงการดำรงอยู่ในฐานะของสิ่งที่มีความเป็นสากลและอยู่อย่างอิสระ (Marx, 1972 : 61)

ศักยภาพที่มาร์กซ์ใช้เพื่อเชื่อมโยงความสัมพันธ์ในการแลกเปลี่ยนนี้คือแรงงาน (labour) ที่มนุษย์ใช้ในการสร้างสรรค์
สิ่งต่าง ๆ เป็นการเชื่อมโยงตนเองกับพื้นที่ทางสังคมที่เป็นการยอมรับในศักยภาพของการใช้แรงงานอันเป็นสิ่งที่ตนเองครอบครอง

เพื่อสร้างสรรค์การผลิตอย่างอิสระ ความเข้าใจที่มีต่อความสามารถในการใช้แรงงานเพื่อทำการผลิตมีฐานอยู่บนการกระทำของมนุษย์และการรวมตัวทางสังคมที่พวกเขาดำเนินประวัติศาสตร์อยู่บนพื้นที่แห่งความหลากหลายในการมีชีวิต (Roseberry, 1997 : 27-28) การดำรงอยู่ของพวกเขาไม่ได้เป็นเพียงกลไกหรือส่วนหนึ่งของการบีบบังคับอย่างเป็นระบบแต่ความเป็นอิสระในการสร้างสรรค์ของพวกเขาทำให้การมีชีวิตของพวกเขาต่างก็มีการให้ความหมายในการสร้างพื้นที่ของตนเองที่ไม่ได้ถูกกลืนหายไป ในสังคม มนุษย์ในความหมายนี้จึงไม่ได้เป็นเพียงส่วนหนึ่งของกลไกขนาดใหญ่แต่มีความสำคัญในการสร้างตัวตนของพวกเขาเอง พวกเขามีชีวิตภายใต้เงื่อนไขและความสัมพันธ์ทางประวัติศาสตร์ภายใต้การแบ่งงานกันทำ ความสัมพันธ์ทางสังคมเกิดขึ้นจากการดำรงอยู่อย่างอิสระ การแบ่งแยกชีวิตของปัจเจกบุคคลแต่ละคน ครอบงำที่ถูกระบุไว้โดยแรงงานและเงื่อนไขที่มีความเกี่ยวข้องกัน (Marx, K. & Engels, F., 1964 : 94-95)

มนุษย์ที่ขับเคลื่อนด้วยความสัมพันธ์ที่มีต่อตนเองและภาวะแวดล้อมที่ปรากฏจึงไม่ใช่ตัวตนที่หยุดนิ่ง หากแต่เต็มเปี่ยมไปด้วยความคิดสร้างสรรค์และเผชิญหน้ากันได้อย่างตัดเทียมบนฐานที่ต่างฝ่ายต่างยอมรับในศักยภาพและทำการแลกเปลี่ยนสิ่งที่ตนเองมีอยู่เพื่อขับเคลื่อนและผลักดันการให้ความหมายของตัวตนทางสังคมในแบบที่พวกเขาต้องการ ความเข้าใจที่มีต่อศักยภาพในแรงงานนี้ปรากฏในโครงสร้างของการรวมตัวกันทางสังคมที่ดำเนินไปตามประวัติศาสตร์ของพวกเขาซึ่งเต็มไปด้วยพื้นที่แห่งความหลากหลายในการมีชีวิต (Roseberry, 1997 : 27-28) รูปแบบของการให้ความหมายต่อการมีชีวิตที่ตัดเทียมเช่นนี้เกิดขึ้นได้เมื่อพวกเขาต่างตระหนักถึงความหมายในการมีอยู่ของตนเองและผู้อื่นและยอมรับการแลกเปลี่ยนบนสถานะที่ยอมรับว่าอีกฝ่ายสามารถแลกเปลี่ยนสิ่งที่มีคุณค่าที่เทียบเท่ากับกลับมา ในมุมมองของมาร์กซ์ จริงอยู่ที่มนุษย์ไม่สามารถปฏิเสธความสัมพันธ์กับเงื่อนไขทางวัตถุ (material conditions) ซึ่งเป็นชุดของความสัมพันธ์ทางสังคมในการสร้างกลไกที่จะขับเคลื่อนพื้นที่ในการมีชีวิต แต่มนุษย์ก็ไม่ได้เป็นตัวตนที่ถูกกำกับเพียงด้านเดียว ในขณะที่พวกเขามีชีวิตด้วยเงื่อนไขของภาวะแวดล้อม พวกเขายังมีชีวิตในฐานะของปัจเจกชนผู้มีอิสระในการนำเสนอเงื่อนไขในการมีชีวิตด้วยศักยภาพที่มีความแตกต่างกันออกไปในแต่ละบุคคล พวกเขาต่างก็แลกเปลี่ยนผลผลิตจากศักยภาพเฉพาะบุคคลกับสิ่งที่พวกเขาต้องการจากปัจเจกบุคคลอื่น โดยการที่ ‘...ปัจเจกบุคคลแลกเปลี่ยนผลผลิต; แลกเปลี่ยนการส่งมอบผลผลิตเฉพาะตัวซึ่งปัจเจกบุคคลต้องการที่จะแลกเปลี่ยนส่วนที่ได้รับมา และสุดท้าย, ในการบริโภค, ผลผลิตกลายเป็นวัตถุแห่งความพึงพอใจต่อการจัดสรรของปัจเจกบุคคล การผลิตสร้างสิ่งที่ตรงกับความต้องการ; จัดสรรอ้างอิงตามกฎทางสังคม; แลกเปลี่ยนส่วนที่เพิ่มเติมตามความต้องการของแต่ละคน; ในการบริโภค, ผลผลิตและการรับใช้ตามความต้องการของปัจเจกบุคคลซึ่งตอบสนองในการถูกบริโภค...’ (Marx, 1993 : 89) จึงอาจกล่าวได้ว่าในการพิจารณารูปแบบของการผลักดันทางสังคมที่ปรากฏในประวัติศาสตร์ เรากำลังจ้องมองไปยังการวางเรื่องราวของเจตจำนงมากมายที่ซ้อนทับกันของมนุษย์ในยุคสมัยนั้น พวกเขาต่างตีความและให้ความหมายต่อสิ่งต่าง ๆ ด้วยความเข้าใจที่มีต่อตนเองและโลกเพื่อสร้างสรรค์วิถีทางในการมีชีวิตของพวกเขาเอง

การที่มาร์กซ์เสนอมุมมองในการดำรงอยู่ของมนุษย์อยู่บนภาพของการสร้างตัวตนของเขาเองมีความหมายสำคัญในการทำความเข้าใจการจัดวางความสัมพันธ์ทางสังคม การเป็น ‘ผู้สร้าง’ มีความหมายถึงการเป็นผู้สร้างสรรค์และการครอบครองตัวตนที่มาจากความเข้าใจตัวตนและแสดงออกมาในการสร้างวิถีในการดำเนินชีวิตที่จะสร้างบริบทในการผลักดันการผลิตในทางประวัติศาสตร์ที่จะตอบสนองต่อความต้องการในการมีชีวิตของพวกเขา การเน้นย้ำตัวตนที่เกิดขึ้นจากความเข้าใจตัวตนของมนุษย์เช่นนี้มีความสำคัญเพราะเป็นการนำเสนอถึงความเป็นอิสระที่ไม่ได้ถูกกำหนดจากภาวะแวดล้อมแต่เพียงด้านเดียว หากแต่มนุษย์ต่างก็เป็นผู้ให้ความหมายต่อการมีชีวิตด้วยการแสดงออกในการใช้ศักยภาพภายในของพวกเขาเอง

เมื่อมนุษย์มีตัวตนอยู่บนฐานของความเป็นไปได้ในการสร้างสรรค์ตนเองอย่างเป็นอิสระ เจตจำนงในการมีชีวิตก็ยังคงอยู่ในการให้ความหมายของพวกเขาเอง มนุษย์ไม่ได้เป็นเพียงสิ่งที่ถูกกำกับหรือหลุดพ้นไปจากความสัมพันธ์ที่มีต่อโลก หากแต่การกระทำของพวกเขาเป็นกระบวนการของพัฒนาการทางประวัติศาสตร์ที่ก่อรูปและเปลี่ยนแปลงในรูปแบบที่ไม่ได้เกิดเพียงในระดับของความคิดแต่เป็นภาวะที่พวกเขาเผชิญหน้าตามความเป็นจริง (Avineri, 1968 : 69) ความสัมพันธ์ที่เกิดขึ้นนี้ครอบคลุมมิติในการมีชีวิตไม่ว่าจะเป็นเศรษฐกิจ การเมือง สังคมและวัฒนธรรมที่มีความสอดคล้องและเป็นตัวกำกับความเคลื่อนไหวทางประวัติศาสตร์ ภาพของมนุษย์จึงเป็นภาพของตัวตนที่ยืดหยุ่นเข้าหากันจากหนึ่งเดียวซ้อนทับด้วยความหลากหลายของการสร้างตนเองของปัจเจกชนที่เข้ามามีความสัมพันธ์ร่วมกันในการตอบสนองเงื่อนไขในการมีชีวิต พวกเขาต่างก็พึ่งพาซึ่งกันและกันและยอมรับในความตัดเทียมของผู้อื่นในการสนับสนุนและต่อรองความต้องการที่หลากหลายของปัจเจกบุคคลในสังคม ศักยภาพของมนุษย์แต่ละคนเปิดโอกาสให้เขามีความสัมพันธ์ร่วมกันกับผู้อื่นในฐานะของผู้ที่เสมอภาคและเป็นอิสระซึ่งลักษณะต่าง ๆ ของ

ปัจเจกบุคคลไม่ว่าจะเป็นสำนัก บุคลิกภาพ การมีเอกลักษณ์ ตัวตน และวัฒนธรรม สิ่งเหล่านี้ก็จะปรากฏเป็นลักษณะทางสังคมที่มีความสัมพันธ์กับผู้อื่นในพื้นที่ทางสังคมและการมีชีวิตของเขา (Patterson, 2009 : 46-50) มนุษย์จึงเข้ามามีพื้นที่ร่วมกันทางสังคมผ่านการนิยามตัวตนที่เติมไปด้วยความสร้างสรรค์และเป็นอิสระ พวกเขาต่างสร้างพื้นที่ของตนเองและออกแบบยุคสมัยด้วยความเข้าใจที่มีต่อการดำรงอยู่และนำไปสู่การขยายพื้นที่ของโครงสร้างทางสังคม ซึ่งผู้คนแสดงออกซึ่งความต้องการของพวกเขาและสร้างสิ่งที่จำเป็นในการมีชีวิต (Cunningham, 1975 : 412)

อย่างไรก็ตาม พื้นที่ทางสังคมที่เติมไปด้วยความสร้างสรรค์และเป็นอิสระเช่นนี้ก็เป็นสิ่งที่มาร์กซ์วิพากษ์ว่ากำลังถูกทำให้หายไปและแทนที่ด้วยชุดความคิดของในการสร้างความชอบธรรมให้กับการมีลำดับชั้นทางสังคม ตัวตนของมนุษย์ที่เดิมมีการแลกเปลี่ยนอย่างทัดเทียมตามธรรมชาติถูกทำให้มีความคลาดเคลื่อนของการให้ความหมายกับตนเองในการวางโครงสร้างของความสัมพันธ์ทางสังคมกับบุคคลอื่น การที่มาร์กซ์ชี้ให้เห็นข้อวิพากษ์ที่เกิดขึ้นในความสัมพันธ์ระหว่างมนุษย์กับผู้อื่นเช่นนี้ทำให้เรามองเห็นภาวะที่ดำรงอยู่และสิ่งที่ทำให้ภาวะนั้นไม่สามารถดำเนินไปตามธรรมชาติซึ่งเน้นย้ำพื้นที่ความไม่เป็นธรรมจากการที่มนุษย์ไม่ได้ถูกรับรู้ในฐานะที่พวกเขาเป็นมนุษย์แต่ถูกรับรู้ในฐานะของสิ่งอื่นที่สามารถถูกแทนที่ได้อยู่ตลอดเวลา การรับรู้ตัวตนที่ผิดพลาดทำให้เกิดโครงสร้างความสัมพันธ์ที่ผลักให้การดำเนินประวัติศาสตร์ของมนุษย์เติมไปด้วยการครอบงำและไร้ความเคารพในตัวตนของผู้อื่นที่ไม่ได้ถูกมองในฐานะมนุษย์อีกต่อไป ภาวะเช่นนี้ปรากฏให้เห็นอย่างชัดเจนในการนำเสนอภาพของสังคมที่เติมไปด้วยการครอบงำและการปะทะกันระหว่างผู้คนที่แบ่งแยกตนเองออกจากกันและสถาปนาความเป็นชนชั้นขึ้นมาแทนที่การปฏิบัติต่อกันด้วยความเป็นธรรม ดังเช่นที่มาร์กซ์กล่าวถึงมนุษย์ที่จัดวางความสัมพันธ์ในการขับเคลื่อนทางประวัติศาสตร์ด้วยการปะทะทางชนชั้นที่เกิดการต่อสู้ระหว่างผู้คนที่ไม่ว่าจะเป็นเสรีชนกับทาส ผู้มียศศักดิ์และชนชั้นล่าง เจ้าที่ดินและทาสติดที่ดิน นายช่างฝีมือและลูกมือ หรืออาจกล่าวได้ว่าเป็นการต่อสู้ระหว่างผู้ที่ใช้อำนาจกดขี่ผู้อื่นและผู้ที่ได้รับผลกระทบจากการกดขี่นั้น (Marx, K. & Engels, F., 1964 : 2)

ในความหมายหนึ่ง ชนชั้นจึงกลายเป็นภาพแทนของกลุ่มทางสังคมที่ถูกสร้างขึ้นจากการหล่อหลอมทางการเมืองและการแบ่งส่วนทางเศรษฐกิจที่แสดงออกมาในตำแหน่งทางชนชั้น (Low, 1990 : 1100) ความแตกต่างที่เกิดขึ้นเป็นสิ่งที่มาร์กซ์แสดงให้เห็นการก่อรูปของความเป็นปรปักษ์ที่ปฏิบัติต่อกันด้วยการลดทอนคุณค่าความเป็นมนุษย์ของผู้อื่นเมื่อผู้คนที่ปฏิบัติภายใต้โครงสร้างทางอำนาจที่ไม่เท่ากัน พวกเขาก่อร่างความสัมพันธ์อันเป็นปรปักษ์ขึ้นมาในความสัมพันธ์ทางสังคมมากกว่าที่จะเคารพในมนุษย์ที่มีความหมายทัดเทียมกันในฐานะผู้ผลิต การลดทอนคุณค่าความเป็นมนุษย์เช่นนี้จึงเป็นความทำลายโดยตรงไปยังโครงสร้างของความสัมพันธ์ทางสังคมที่ตัวตนและความหมายของการเป็นมนุษย์ถูกบีบให้พังทลายและแทนที่ด้วยชุดความคิดที่เติมไปด้วยความรุนแรงและการปฏิเสธคุณค่าของผู้อื่นที่ไม่ถูกนับในฐานะของมนุษย์เหมือนกัน

กระบวนการรับรู้ตัวตนที่ผิดพลาดเช่นนี้นำมาซึ่งการพังทลายของโครงสร้างทางสังคม การเผชิญหน้าที่เกิดขึ้นจากความไม่เป็นปรปักษ์ก่อให้เกิดปัญหาขึ้นในพื้นที่ทั้งเศรษฐกิจ การเมือง และสังคมวัฒนธรรม ในส่วนของการสร้างปัญหาขึ้นในความสัมพันธ์ทางสังคมที่รวมเอาความคับข้องที่เกิดขึ้นในพื้นที่ทางเศรษฐกิจและการเมืองอันเป็นภาวะแวดล้อมทางสังคมจะเห็นได้ว่าเกิดความได้เปรียบเสียเปรียบในการครอบครองกรรมสิทธิ์ส่วนบุคคลที่จะมีส่วนเกี่ยวข้องกับการชอนทับทางอำนาจของพื้นที่ทางการเมืองที่มีการสร้างโครงสร้างทางอำนาจในการกดทับลงไปยังกลุ่มคนในพื้นที่อื่น ๆ ทางสังคม ส่วนในพื้นที่ทางความคิดและวัฒนธรรม พวกเขาถูกทำให้เชื่อว่าพวกเขาไม่สามารถมีชีวิตที่ดีนอกเหนือจากการอยู่ในโครงสร้างที่กดทับพวกเขาเช่นนี้ได้ การครอบงำด้วยกลไกทางสังคมและการเล่นกับสำนึกของมนุษย์ทำให้เกิดภาวะที่ทำให้พวกเขามีชีวิตโดยปราศจากการทำความเข้าใจต่อการดำรงอยู่ของตนเอง ความแปลกแยกที่เกิดขึ้นทำให้ความสัมพันธ์ที่เดิมปฏิบัติต่อกันอย่างเป็นธรรมถูกทำลายไป มนุษย์ที่อยู่ภายใต้โครงสร้างที่เติมไปด้วยการกดทับในเชิงอำนาจเช่นนี้จึงไม่อาจเคารพในตัวตนที่มีความหลากหลายของปัจเจกบุคคลเนื่องจากพวกเขาไม่สามารถให้ความหมายต่อผู้อื่นในฐานะที่เป็นมนุษย์

มนุษย์ : ความเป็นธรรมทางสังคมภายใต้ความแปลกแยกและความเป็นปรปักษ์ของความเป็นอื่น

เมื่อโครงสร้างทางสังคมถูกปรับเปลี่ยนให้เติมไปด้วยความขัดแย้งและเป็นปรปักษ์ ภาพของความไม่เป็นธรรมทางสังคมภายใต้การกดทับของโครงสร้างทางอำนาจก็ยิ่งมีความชัดเจนในการที่มนุษย์ไม่สามารถยอมรับความหลากหลายทางสังคมเมื่อพวกเขาถูกกำหนดให้เหลือเพียงตัวตนซึ่งจะได้รับการยอมรับก็ต่อเมื่อต้องใช้การนิยามชุดคุณค่าร่วมกันได้เพียงความหมายเดียว

การถูกกดทอนความหลากหลายเช่นนี้เป็นสิ่งที่มีความสำคัญในการพิจารณาภาวะที่ขัดขวางการสร้างความสัมพันธ์ทางสังคม ความไม่เป็นธรรมที่เกิดขึ้นได้ทำให้พวกเขาสูญเสียทั้งศักดิ์ศรีและความสามารถในการกำหนดชีวิตของตนเองที่ถูกทำลายไปด้วยการถูกกำกับด้วยเงื่อนไขที่เหนือกว่า (Therborn, 2017 : 48) เราจะเห็นกระบวนการที่ทำลายความหมายในการดำรงอยู่ของมนุษย์ เช่นนี้ชัดเจนมากขึ้นหากย้อนกลับไปพิจารณาความหมายตั้งต้นของมนุษย์ในฐานะของการเป็นผู้ผลิต ในตอนต้นเรากล่าวถึงมนุษย์ที่ต่างนำความสามารถของตนเองก่อรูปออกมาเป็นศักยภาพทางสังคมที่ทำให้เกิดการแลกเปลี่ยนระหว่างกัน การตั้งถิ่นฐานของชุมชนถือกำเนิดไปพร้อมกับการจัดสรรพื้นที่ของแรงงานในฐานะที่เป็นความสัมพันธ์ทางสังคม ทรัพย์สินในระยะแรกเริ่มที่มนุษย์ถือครองคือที่ดินซึ่งในขณะตั้งต้นยังคงถือเป็นทรัพย์สินร่วมกันทางสังคม มีการผลิตซ้ำในการใช้แรงงานมนุษย์ในการทำการผลิตและแบ่งปันปัจจัยและผลผลิตระหว่างกัน สิ่งเหล่านี้ก่อรูปเป็นระเบียบพื้นฐานทางเศรษฐกิจที่พวกเขาต่างก็แบ่งปัน จัดสรร และผลิตซ้ำ การพัฒนารูปแบบทางสังคมที่มีความแตกต่างไปในแต่ละพื้นที่ส่งผลต่อการจัดการความสัมพันธ์ทางสังคมที่ต่างกันอย่างสิ้นเชิง (Marx, 2018 : 99-136)

มนุษย์ในฐานะของผู้ผลิตผลิตภัณฑ์ประวัติศาสตร์ของตนเองจากสร้างตัวตนของพวกเขาขึ้นจากความเข้าใจที่มีต่อโลก และผู้อื่น พวกเขาเป็นสิ่งที่ชีวิตที่ดำรงอยู่ตามธรรมชาติ มีความเคลื่อนไหว มีตัวตนที่เติมเต็มไปด้วยชีวิตชีวา มีการดำรงชีวิตที่มีข้อจำกัดเช่นเดียวกับสัตว์ประเภทอื่นที่มีเงื่อนไขและความเจ็บปวดเป็นข้อจำกัดในการมีชีวิต (Morris, 2013 : 22) ถึงจะมีข้อจำกัดแต่ตัวตนของพวกเขาก็ยังเติมไปด้วยพลังแห่งการเคลื่อนไหวในการให้ความหมายต่อตนเองและนำคุณค่าที่เกิดขึ้นนั้นมาสร้างความสัมพันธ์กับมนุษย์ผู้อื่น พวกเขาเรียนรู้ที่จะแลกเปลี่ยนจากการที่พวกเขาตระหนักถึงคุณค่าของสิ่งที่สามารถถูกนำมาชดเชยกับการสูญเสียไปของพวกเขา เพราะการแลกเปลี่ยนสะท้อนให้เห็นความสำคัญของการตระหนักถึงคุณค่าที่เราให้ความหมายต่อโลกและความหมายในการทำสัญญาแลกเปลี่ยนที่ไม่อาจเกิดขึ้นได้หากเราไม่ยอมรับว่ากระบวนการที่เกิดขึ้นมีความชอบธรรมในการรองรับอย่างไร กล่าวอีกนัยหนึ่งคือการที่มนุษย์ยินยอมแลกเปลี่ยนเกิดจากการที่พวกเขาตระหนักถึงคุณค่าที่ทัดเทียมกัน และยอมรับอีกฝ่ายในฐานะของการเป็นคู่สัญญาที่มีความชอบธรรม มนุษย์นำผลผลิตที่ตนเองมีมาใช้ในการดำเนินความสัมพันธ์ทางสังคม ตั้งแต่ยุคบุคคาลที่แลกเปลี่ยนอย่างตรงไปตรงมาจนกระทั่งสามารถสร้างกลไกทางสังคมที่มีความซับซ้อนมากขึ้นไปตามยุคสมัย การมีความสัมพันธ์กับชุมชนอื่นที่มีความหลากหลายมากขึ้น แต่ก็ยังมีความสัมพันธ์อย่างเป็นอิสระต่อกันมากกว่า พวกเขาต่างก็ใช้ชีวิตตามความต้องการที่จำเป็นมากกว่าจะแสวงหาส่วนเกินที่มากเกินไปจนกว่าจะครอบครองได้ทั้งหมด (Heilbroner, 1981 : 71)

คุณค่าในการแลกเปลี่ยนเกิดขึ้นจากการสร้างข้อตกลงทางสังคมที่มนุษย์ทำการพิจารณาร่วมกัน พวกเขาต่างตระหนักในการยึดวิถีในการแลกเปลี่ยนคุณค่าที่การแลกเปลี่ยนนั้นจะต้องถูกชดเชยด้วยมูลค่าที่มีความทัดเทียมกันเสมอจึงจะทำให้การแลกเปลี่ยนนั้นสามารถเป็นไปได้ วิถีแห่งการแลกเปลี่ยนด้วยการชดเชยมูลค่าที่มีความทัดเทียมกันเช่นนี้เกิดจากการที่พวกเขายอมรับในการเป็นผู้ผลิตที่มีความสัมพันธ์ต่อผู้อื่นในรูปแบบเดียวกันจึงจำเป็นที่จะต้องปฏิบัติกับผู้ที่อยู่ในชุดความสัมพันธ์ร่วมกันนี้อย่างเป็นธรรมดังเช่นที่มาร์กซ์กล่าวไว้ในตอนหนึ่งว่า ‘...แรงงานของปัจเจกบุคคลสร้างตัวตนเสมือนเป็นรูปแบบของผลรวมของแรงงานทางสังคม โดยอาศัยความสัมพันธ์ซึ่งเป็นการกระทำของการแลกเปลี่ยนระหว่างผลผลิตและในทางอ้อมผ่านพวกเขาในฐานะผู้ผลิต ในฐานะของการเป็นผู้ผลิต ความสัมพันธ์ทางสังคมระหว่างแรงงานของปัจเจกบุคคลปรากฏในแบบที่พวกเขาเป็น ไม่ใช่ในฐานะความสัมพันธ์โดยตรงทางสังคมระหว่างปัจเจกบุคคลในงานของพวกเขาแต่เป็นความสัมพันธ์ทางวัตถุระหว่างผู้คนและความสัมพันธ์ทางสังคมระหว่างสิ่งต่าง ๆ มันเป็นเพียงการแลกเปลี่ยนผลผลิตที่ได้มาของแรงงาน เสมือนเป็นมูลค่า สถานะทางสังคมแยกออกจากรูปแบบที่มีความหลากหลายของการดำรงอยู่เฉกเช่นสิ่งอันเป็นประโยชน์นั้น...’ (Marx, 1990 : 165-166)

การตระหนักถึงการมีความหมายของตนเองในฐานะของการเป็นผู้ผลิตที่มีความทัดเทียมจึงเป็นการเน้นย้ำความเข้าใจที่มนุษย์ต่างมีอิสระและเป็นผู้กำหนดตำแหน่งในการจัดวางความสัมพันธ์ที่มีต่อผู้อื่นด้วยศักยภาพที่เป็นของพวกเขาเอง ความเป็นอิสระนี้ไม่ได้มาโดยปราศจากเงื่อนไขแต่เป็นการกำหนดความสัมพันธ์ของพวกเขาที่มีต่อโลก นั้นทำให้เราเห็นภาพของมนุษย์ในความหมายที่พวกเขาต่างก็มีอำนาจในการครอบครองตนเองตราบเท่าที่ถูกรับรู้และยอมรับในฐานะของการเป็นหนึ่งในผู้ผลิตทางสังคมเช่นเดียวกันกับมนุษย์ผู้อื่น พวกเขาจึงเป็นสิ่งที่มีความหมายในตัวของพวกเขาเอง นั้นทำให้การขับเคลื่อนเพื่อต่อสู้กับโครงสร้างทางอำนาจที่กดทับลงมาจึงจำเป็นต้องมีความเข้าใจและการตระหนักถึงความหมายในการดำรงอยู่ของพวกเขา (Marx, 2019b : 612) ด้วยเหตุนี้ ภาวะของความขัดแย้งที่เกิดขึ้นจากการปฏิเสธการรับรู้ในการมีชีวิตอยู่ของผู้อื่นจึงเป็นสิ่งที่ปัญหาและทำลายความหมายในการมีอยู่ของมนุษย์เมื่อพวกเขาไม่ได้มีความเข้าใจเกี่ยวกับตัวตนของมนุษย์ที่เติมไปด้วย

สร้างสรรค์และเป็นอิสระ สิ่งที่มาจึงเป็นการแตกสลายทางสังคมอันเป็นที่มาของความแปลกแยกและลดทอนการมีอยู่ของผู้อื่น หากหนึ่งในรูปแบบของการเรียกร้องวิถีในการอยู่ร่วมกันมีฐานอยู่บนความอดทนอดกลั้นอันเป็นหัวใจสำคัญของพลเมืองที่มีความหลากหลาย (Galston, 2009 : 98) ในสังคมที่ไม่ได้รับการปฏิบัติด้วยโครงสร้างที่เป็นธรรม มนุษย์กลับไม่สามารถยืนหยัดอยู่บนการมีความหมายของตนเอง ความต้องการในการมีชีวิตของพวกเขาถูกบังคับให้เป็นไปในทิศทางเดียวกันจนทำให้ไม่สามารถรองรับความเป็นไปได้ที่หลากหลายของมนุษย์ ผู้คนที่ไม่สามารถใช้ชีวิตเพื่อตอบสนองความต้องการหลักที่ถูกสร้างขึ้นจะถูกกีดกันออกไปจากสังคมในนามของความไม่ปกติ การสะสมความมั่งคั่งที่ถูกกล่าวอ้างว่าเป็นเป้าหมายไปสู่การมีชีวิตที่ดีก็ไม่ได้รองรับความต้องการที่หลากหลายของมนุษย์ พวกเขากลายเป็นสิ่งที่ถูกกำหนดจากความต้องการที่ไม่มีที่มา ควบคุมไม่ได้และทอดยาวไปอย่างไร้ที่สิ้นสุด (Heller, 1974 : 40-66)

มนุษย์ที่ถูกทำให้แปลกแยกมีชีวิตอยู่ภายใต้กลไกทางสังคมที่เป็นปัญหาผ่านกระบวนการควบคุมที่ปรากฏทั้งในพื้นที่ทางการเมือง พื้นที่ทางเศรษฐกิจ และพื้นที่ทางสังคมวัฒนธรรม โดยแสดงออกในการสร้างความเข้าใจทางสังคมที่กีดกันและแบ่งแยกผู้คนออกเป็นชนชั้น (class) อันเป็นการสร้างตัวตนทางสังคมในรูปแบบใหม่ขึ้นมาและใช้ประโยชน์จากการกีดกันมนุษย์ออกจากกันเช่นนี้ในการสร้างโครงสร้างทางอำนาจขึ้นมาครอบงำวิถีความสัมพันธ์เดิม การก่อรูปของชนชั้นเป็นสิ่งที่เป็ผลมาจากการต่อสู้ดิ้นรนทั้งในเงื่อนไขทางเศรษฐกิจ ความคิด และอุดมการณ์ทางการเมืองซึ่งมีผลต่อการสร้างระบบต่าง ๆ (Johnston, 2015 : 104) มนุษย์ที่อยู่ภายใต้การกำกับของโครงสร้างนี้จะไม่สามารถเผชิญหน้ากับผู้อื่นได้อย่างตรงไปตรงมาเพราะจะถูกควบคุมอยู่ในชุดโครงสร้างที่มีอิทธิพลมากกว่า การปะทะกันทางชนชั้นอันเป็นผลจากการแบ่งแยกมนุษย์ออกจากกันจึงไม่ได้เป็นเพียงปัญหาในระดับโครงสร้าง หากแต่ยังเป็นการสะท้อนปัญหาในการรับรู้ตนเองในระดับสำนึก (consciousness) อันเป็นส่วนที่มีความสำคัญต่อความเข้าใจในคุณค่าและความหมายของตนเองในมนุษย์

กลไกของกระบวนการในการสร้างโครงสร้างทางอำนาจใหม่เช่นนี้เป็นสิ่งที่มาร์กซ์วิพากษ์ในงานของเขาว่าการประสานพื้นที่ในการควบคุมทั้งในเชิงโครงสร้างและในระดับของสำนึกทำให้มนุษย์ปฏิบัติตนเอง พวกเขาไม่สามารถมีชีวิตได้อย่างอิสระตามที่เขาต้องการหากแต่ถูกกำกับและถูกทำให้เชื่อว่าเป็นความ 'ปกติ' ในการสยบยอมต่อความสัมพันธ์ที่บิดเบือนทางสังคมจนกลายเป็นความต้องการเทียมที่ไม่ได้มาจากมนุษย์ในฐานะของการเป็นผู้สร้าง มนุษย์ที่อยู่ภายใต้ชุดความเข้าใจเหล่านี้ต่างดำเนินประวัติศาสตร์ของพวกเขาด้วยความแข็งกร้าว เจ็บปวดและโดดเดี่ยว พลังในการขับเคลื่อนการมีชีวิตถูกใช้ไปกับการทำลายมนุษย์ผู้อื่นที่ตนเชื่อว่ายู่ในชนชั้นที่เป็นปรปักษ์กับตนเองและสืบทอดวิธีการคิดเหล่านี้ไปยังผู้คนที่จะเข้ามามีส่วนในการขับเคลื่อนทางสังคมต่อไป (Dahrendorf, 1969 : 27)

มนุษย์ที่ถูกแย่งชิงความหมายในการมีชีวิตอยู่ของตนเองจะถูกทำลายด้วยการผลิตซ้ำของกลไกทางอำนาจที่เชื่อมโยงบริบทต่าง ๆ เข้าด้วยกัน ในพื้นที่ทางการเมือง พวกเขาตกอยู่ภายใต้การถูกกำกับด้วยกลไกของรัฐที่เข้ามาควบคุมการมีชีวิตของพวกเขา ตามความเข้าใจโดยทั่วไปเราอาจมองรัฐในฐานะของกติกากลางที่ช่วยคุ้มครองและทำให้มนุษย์อยู่ร่วมกันได้อย่างสันติ แต่ในอีกด้านหนึ่งรัฐกลับถูกมองว่าไม่ได้ทำหน้าที่อย่างตรงไปตรงมา รัฐในความเข้าใจของมาร์กซ์อยู่ในฐานะของการเป็นเครื่องมือสำคัญของชนชั้นปกครองในการรักษาผลประโยชน์ของตนเองผ่านการออกแบบชุดโครงสร้างทางอำนาจ (Heilbroner, 1981 : 61-89) ความไม่เป็นธรรมที่เกิดขึ้นจากโครงสร้างในเชิงอำนาจที่ไม่เท่ากันจึงนำไปสู่ความพยายามในการขับเคลื่อนความเปลี่ยนแปลงให้มนุษย์หลุดพ้นจากความยากลำบากของการถูกเอารัดเอาเปรียบด้วยการกดทับลงมาที่การกำกับในการใช้ชีวิตของทุกคนในสังคมซึ่งอำนาจในทางการเมืองส่งผลต่อการกำกับและแทรกแซงทั้งในการมีชีวิตทางเศรษฐกิจและโครงสร้างพื้นฐานต่าง ๆ (Harvey, 2014 : 157-158) ดังจะเห็นได้จากตัวอย่างเชิงประจักษ์ที่เกิดขึ้นในทางประวัติศาสตร์ที่เกิดการลุกฮือของ กลุ่มคนที่ไม่ได้รับความเป็นธรรมทางสังคม โดยเฉพาะอย่างยิ่งการลุกขึ้นต่อสู้ของทาสและชาวนาผู้ซึ่งศักยภาพในการผลิตของเขาถูกรับรองจากการมีกลไกที่เอื้อประโยชน์ให้กับคนบางกลุ่มในการแจกจ่ายผลประโยชน์ไปจากคนอื่นโดยที่คนเหล่านี้จะใช้อำนาจที่ตนเองมีในการวางกลไกการผลิตเพื่อสกัดกั้นคนที่เสียเปรียบทางสังคมให้ต้องอยู่ภายใต้โครงสร้างที่เป็นปัญหาและต้องดิ้นรนอย่างไร้ความหวังในโครงสร้างที่ไม่ได้รับรองการมีอยู่ของพวกเขา กลไกที่ดำเนินไปในทางการเมืองทำให้เกิดการช่วงชิงพื้นที่ทางอำนาจที่ต่างฝ่ายต่างต้องดิ้นรนและพยายามช่วงชิงพื้นที่ให้กับสถานะที่เขาคิดว่าเป็นพื้นที่ทางสังคมของพวกเขาโดยใช้วิธีการที่แตกต่างกันออกไปเพื่อช่วงชิงความได้เปรียบให้เกิดขึ้น การควบคุมที่มีความเข้มงวดจึงถูกนำมาใช้โดยครอบคลุมพื้นที่ทั้งทางเศรษฐกิจ การเมือง และสังคมเพื่อให้สามารถแน่ใจได้ว่าการช่วงชิงความได้เปรียบนั้นจะสามารถดำเนินไปได้อย่างมีประสิทธิภาพเสมอ (Marx, 1986b : 62-94) การกดทับในเชิงอำนาจทางการเมืองถูกแสดงออกผ่านการสร้างข้อบังคับที่ทำให้คนในสังคมไม่สามารถดิ้นรนเพื่อให้

ตนเองหลุดพ้นจากภาวะที่ดำรงอยู่ รัฐทำหน้าที่เป็นรูปแบบการปกครองที่ถูกต้องตามกฎหมายที่หากถูกทำลายระเบียบแบบแผน อาจนำมาซึ่งความล้มเหลวและเกรี้ยวกราดของผู้อื่นในสังคม (Eyerman, 1981 : 47) หรืออาจกล่าวได้ว่ามีการควบคุมที่ด้านหนึ่ง เป็นกระทำทางอำนาจที่แสดงออกมาโดยตรงและชัดเจนส่วนอีกด้านหนึ่งดำเนินการผ่านกลไกทางความเชื่อที่ถูกปลูกฝังว่า การลุกขึ้นมาต่อต้านจะทำลายความปกติและแบบแผนของการมีชีวิตที่ดีซึ่งมีความซับซ้อนและเชื่อมโยงไปยังการควบคุมทาง ความคิดที่ดำเนินการควบคุมกันไปตามบริบททางสังคม กลายเป็นโครงสร้างที่ผูกมัดมนุษย์กับความเป็นทาสซึ่งไม่ได้ถูกนับในฐานะ ของการมีชีวิตที่ได้รับความเคารพในฐานะของสมาชิกทางสังคม (Losurod, 2016 : 74)

ในทางเศรษฐกิจ มาร์กซ์แสดงให้เห็นว่าการผลิตของมนุษย์ถูกแย่งชิงความเป็นไปได้ในการสร้างสรรค์ที่เดิมทีการผลิตของ มนุษย์ถูกสร้างสรรค์ตามความต้องการของพวกเขาที่ดำเนินชีวิตไปตามความเข้าใจที่พวกเขามีต่อโลกที่ผลักดันให้พวกเขาทำ การผลิตและแลกเปลี่ยนในสิ่งที่พวกเขาทำได้เพื่อตอบสนองต่อความต้องการของตนเอง อย่างไรก็ตามในสังคมที่ถูกกำกับด้วยความแตกต่างทางชนชั้น มนุษย์ไม่ได้ผลิตตามความต้องการของตนเองอย่างเป็นอิสระหากแต่ถูกกำกับด้วยอำนาจที่เข้มข้นของ เงินตรา ความต้องการของมนุษย์ไม่ได้รับการตอบสนองหรือต่อให้ถูกตอบสนองก็ไม่ได้เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพเพราะตอนนี้ สิ่งที่ควบคุมเงื่อนไขการผลิตของมนุษย์ไม่ใช่ตัวมนุษย์แต่เป็นความพยายามในการสะสมทุนที่เงินตราได้เข้ามาแทนที่ความต้องการ ของมนุษย์ พวกเขาที่เคยให้ความหมายต่อสิ่งต่าง ๆ อย่างอิสระถูกทำให้ต้องก้มตัวลงต่อหน้าการนิยามความมั่งคั่งที่ทำให้เงินตรา กลายเป็นสิ่งที่น่าพึงปรารถนาที่จะต้องสะสมไปเรื่อย ๆ จนในที่สุดก็ไม่สามารถหยุดยั้งได้ (Harvey, 2018 : 172-173) กลายเป็น ความเข้าใจที่แปลกแยกและกีดกันผู้คนออกจากชีวิตของพวกเขาเอง ใน *Economic & Philosophic Manuscripts of 1844* มาร์กซ์ กล่าวไว้ในตอนหนึ่งว่าการมีอยู่ของทรัพย์สินส่วนบุคคลกลายเป็นภาพที่เน้นย้ำการกลายเป็นวัตถุของมนุษย์ในฐานะของสิ่งที่แปลก แยกจากการรับรู้ตัวตนของพวกเขาเอง (Marx, 1972 : 107) ความแปลกแยกแสดงให้เห็นภาวะที่ถูกแยกออกจากกันของ การตระหนักรู้ตัวเองในการมีชีวิตและ 'ความเป็นจริง' ที่ปรากฏต่อเขาในชุดความสัมพันธ์ทางสังคมหนึ่งโดยที่เขาถูกทำให้เชื่อว่า นั่นเป็นตัวตนในแบบที่เขาควรจะเป็นตามที่ถูกกำหนดไว้ทางสังคม ความเข้าใจที่มีต่อความสัมพันธ์ทางการผลิตกลายเป็น สิ่งที่แปลกแยกออกไปจากการรับรู้ของเขาเองทำให้การผลิตและการรับรู้ถึงสิ่งที่ได้ทำการผลิตขึ้นมาจากแรงงานถูกแยกออกจาก กัน (Harvey, 2020 : 158) มนุษย์ในฐานะผู้สร้างกลายเป็นสิ่งที่ถูกทิ้งขว้างได้เสมอเพราะพวกเขากลายเป็นเพียงสิ่งของที่พร้อมจะ ถูกแทนที่ได้อย่างรวดเร็ว ชีวิตของพวกเขาถูกนับว่ามีคุณค่าก็ต่อเมื่อถูกวัดออกมาได้ว่ามีมูลค่าเท่าใด ความต้องการทางสังคม กลายเป็นสิ่งที่ไม่ได้ใช้ในการกำหนดของมนุษย์และทำให้พวกเขาต้องดิ้นรนอยู่ภายใต้กฎการควบคุมอื่นที่ในที่สุดก็ย้อนกลับมา ทำลายตัวตนของพวกเขาในการที่พวกเขาไม่สามารถแสวงหาสิ่งแทนเหล่านั้นกลับมาได้อย่างมีประสิทธิภาพ (Stiglitz, 2013 : 68-102) ในท้ายที่สุดมนุษย์ผู้สร้างสรรค์และเป็นอิสระก็ไม่ได้อยู่ในฐานะของการเป็นผู้สร้างหากแต่เป็นเพียงกลไกของระบบที่ถูก ออกแบบด้วยความปรารถนาของเงินตราที่ทอดยาวจนราวกับจะไม่มีปลายทาง

นอกเหนือจากการกำกับที่เกิดขึ้นในพื้นที่ทางการเมืองและเศรษฐกิจ มนุษย์ในบริบททางสังคมวัฒนธรรมก็ถูกควบคุมด้วย กลไกการจัดวางโครงสร้างทางอำนาจซึ่งปรากฏในลักษณะของการมีแนวคิดครอบงำ (ruling ideas) ที่ชนชั้นผู้มีอำนาจในทางสังคม ใช้วิธีการนี้ในการควบคุมคนในสังคมให้เป็นไปตามลักษณะที่ถูกจัดวางไว้ พวกเขาจะสถาปนาตนเองให้อยู่ในตำแหน่งที่สามารถ วางเป้าหมายทางการเมืองและใช้ความได้เปรียบที่มีในโครงสร้างทางอำนาจทำให้การกดทับทางการเมืองสามารถดำเนินต่อไป เพื่อให้มันใจว่าจะไม่มีใครสามารถท้าทายอำนาจได้ มาร์กซ์กล่าวว่าชนชั้นผู้มีอำนาจในทางสังคมจะมีวิธีการควบคุมใน การกำหนดการครอบงำในพื้นที่ความสัมพันธ์ระหว่างมนุษย์ โดยเป็นความสัมพันธ์ซึ่งผู้ที่อยู่ในสังคมถูกทำให้เชื่อว่าการแบ่ง ออกเป็นลำดับชั้นและการเป็นผู้ที่อยู่ส่วนบนก็มีสิทธิขาดทางสังคมโดยไม่มีอาจโต้แย้ง (Marx, K. & Engels, F., 1968 : 61-65) ผู้คน ที่ถูกทำให้เชื่อว่าจะมีความชอบธรรมในการกดทับทางสังคมก็จะผลิตความเข้าใจที่เต็มไปด้วยการครอบงำนี้ไปยังส่วนต่าง ๆ ทาง สังคม มนุษย์ที่อยู่ภายใต้การครอบงำจะถูกทำให้เฉื่อยชาและละทิ้งการมีอยู่ของตนเองภายใต้การควบคุมของกลไกทางสังคมที่ถูก กำหนดจากโครงสร้างทางอำนาจที่ไม่เป็นธรรม มาร์กซ์วิพากษ์รูปแบบของการครอบงำที่ทำให้มนุษย์ไม่สามารถตระหนักรู้ตนเองนี้ ไว้ว่าเป็นการทำลายโดยตรงไปยังรากฐานของความเป็นมนุษย์ที่พวกเขาไม่สามารถมีความหมายที่ทัดเทียมกับผู้อื่น หากความ เคารพต่อตัวตนเป็นสิ่งสำคัญในการยืนยันความหมายในฐานะของมนุษย์ การถูกลดทอนในเชิงลบย่อมนำมาซึ่งภาพสะท้อนของ การตกอยู่ภายใต้อำนาจ (Singsuriya, 2021 : 27) การสร้างความคิดในการครอบงำที่ดำเนินไปภายใต้บริบทของชนชั้นเช่นนี้ทำให้ เรามองเห็นบริบทของการสร้างกลไกทางสังคมในการรองรับความไม่ชอบธรรมของมุมมองที่เชื่อว่ามิบางคนควรได้ครอบครองใน ทุกสิ่งแต่บางคนไม่มีโอกาสในการครอบครองอะไรเลยซึ่งเป็นการทำลายทั้งมนุษย์และการจัดวางโครงสร้างทางสังคมที่ทำให้มนุษย์

ลดทอนคุณค่าในการดำรงอยู่ทั้งของตนเองและผู้อื่นจากการที่พวกเขาไม่ได้ตระหนักว่าต่างฝ่ายมีความทัดเทียมตามธรรมชาติอย่างไร

การฉกฉวยโอกาสจากการกดทับของโครงสร้างทางสังคมก่อให้เกิดวิกฤตการณ์ขึ้นในพื้นที่ทางอำนาจที่ซ้อนทับกันอย่างแยกไม่ออกภายใต้การดำเนินการของกลไกที่มีผลต่อการควบคุมและจัดวางโครงสร้างเชิงอำนาจทั้งหมด (Harvey, 2012 : 148-199) มนุษย์ในโครงสร้างทางสังคมเช่นนี้จึงถูกแบ่งแยกออกเป็นเศษเสี้ยว พวกเขาต่างก็มีชีวิตอยู่ด้วยความไม่เป็นปรปักษ์ต่อกันต่างก็ดำเนินชีวิตไปตาม ‘...ความทรงจำที่ปราศเลือนของความเกลียดชัง ความกลัวและความหวัง อดีตและภาพลวงตาที่ถูกหล่อหลอม ความเห็นอกเห็นใจและความเกลียดชัง ความเชื่อมั่น ผูกมัดด้วยศรัทธาและหลักการจากสิ่งใดสิ่งหนึ่ง ใครจะกล้าปฏิเสธด้วยรูปแบบของการจัดการทรัพย์สิน ด้วยเงื่อนไขของการดำรงอยู่ทางสังคม โครงสร้างส่วนบนได้รับการหล่อเลี้ยงจากภาพลวงของทัศนคติในการดำเนินชีวิตที่มีความจำเพาะเจาะจง ชนชั้นต่างผลิตและสร้างสิ่งเหล่านี้จากสภาพทางวัตถุและเงื่อนไขทางสังคมที่มีความสอดคล้องกัน...’ (Marx, 1986a : 173) กลายเป็นภาพจำในการตีความมนุษย์ซึ่งปรากฏอยู่ในโครงสร้างส่วนบนที่เป็นส่วนกำกับแนวคิดและทัศนคติทางสังคม

มนุษย์ที่ถูกกดทับด้วยโครงสร้างทางอำนาจจะไม่มีพื้นที่ในการต่อรองทางการเมือง ไม่มีอำนาจในการดำเนินการทางเศรษฐกิจ ไม่มีความหมายในการได้มาซึ่งการยอมรับทางสังคม ความสัมพันธ์ระหว่างมนุษย์ที่เกิดขึ้นบนโครงสร้างของสังคมที่ไม่เป็นธรรมเช่นนี้ด้านหนึ่งย่อมสะท้อนปัญหาออกมาในบริบททางสังคมที่สถานะของมนุษย์ถูกกดทับอยู่ภายใต้โครงสร้างทางอำนาจที่ทำให้ผู้คนจำนวนมากไม่มีแม้กระทั่งความสามารถที่จะเรียกร้องพื้นที่ในการมีชีวิตที่ดีของตนเอง ส่วน อีกด้านหนึ่งที่มีความซับซ้อนมากกว่าคือการลดทอนคุณค่าจนไม่สามารถยืนยันได้อย่างทัดเทียมกับบุคคลอื่น กลไกทางสังคมที่แบ่งแยกผู้คนออกจากกันและมอบความเป็นปรปักษ์ในนามของชนชั้นให้กับพวกเขาทำให้มนุษย์กลายเป็นสิ่งที่หยุดนิ่งและสิ้นหวัง หากมาร์กซ์กล่าวถึงมนุษย์ที่การตระหนักในสำนึกของพวกเขาเป็นเงื่อนไขสำคัญที่ขาดไม่ได้ของความเป็นอิสระที่จำเป็นจะต้องอาศัยความเข้าใจและการยอมรับในตัวตนของพวกเขาเอง (Marx, 2019a : 132) มนุษย์ที่อยู่ภายใต้โครงสร้างทางอำนาจที่ไม่เป็นธรรมย่อมมีตัวตนในแบบตรงกันข้าม พวกเขาถูกทำให้หยุดนิ่ง ถูกทำให้สิ้นหวังบนโครงสร้างที่ตายตัวซึ่งบังคับให้พวกเขาต้องก้มตัวลงเบื้องหน้าการทำลายความหมายในการดำรงอยู่ของพวกเขาเอง ไม่มีอิสระ ไม่มีความหวัง ไม่มีสิ่งใดมายืนยันความหมายในการดำรงอยู่ของพวกเขา ภาวะเหล่านี้เป็นสิ่งที่ผู้วิจัยมองว่าเป็นสิ่งสำคัญในการตอบโจทย์ของความเป็นไปได้ในการอยู่ร่วมกันท่ามกลางความหลากหลายของมนุษย์ที่ตราบเท่าที่สังคมยังอยู่ภายใต้โครงสร้างที่ไม่เป็นธรรมจากการที่ผู้คนไม่อาจเข้าใจได้ว่าผู้อื่นเป็นมนุษย์เฉกเช่นเดียวกับตนเองอย่างไรจนทำให้ไม่เห็นคุณค่าที่รองรับความสัมพันธ์ของการเผชิญหน้าด้วยศักดิ์ศรีแห่งความเป็นมนุษย์ พวกเขายอมไม่สามารถยอมรับและเคารพมนุษย์ผู้อื่นในฐานะของตัวตนที่สร้างสรรค์และเป็นอิสระเพราะในขณะที่คนกลุ่มหนึ่งไม่เห็นความหมายของบุคคลอื่น คนอีกกลุ่มหนึ่งก็ไม่เห็นแม้กระทั่งความหมายในการดำรงอยู่ของตนเอง ความคาดหวังต่อความเคารพในสังคมที่เต็มไปด้วยความหลากหลายจึงไม่สามารถเป็นไปได้เมื่ออยู่ภายใต้ชุดโครงสร้างที่มนุษย์ถูกแบ่งแยกและปฏิบัติต่อกันด้วยความไม่เป็นธรรมเช่นนี้

การกลับมาพิจารณาถึงรากฐานของสภาวะที่ไม่เป็นธรรมในโครงสร้างของความสัมพันธ์ทางสังคมจึงเป็นสิ่งที่ผู้วิจัยมองว่าน่าจะช่วยให้เห็นปัญหาที่ลดทอนคุณค่าของมนุษย์จนนำไปสู่การไม่เคารพในตัวตนที่มีความหลากหลายของความเป็นอื่นที่อยู่ร่วมกันในโครงสร้างทางสังคม เพราะพวกเขาไม่สามารถยอมรับและปฏิบัติต่อชุดคุณค่าที่แตกต่างออกไปจากตนเองได้ ในทางกลับกัน เมื่อพวกเขาเข้าใจและเห็นความหมายของมนุษย์ผู้อื่นเช่นเดียวกับที่เห็นความหมายของตนเอง เมื่อนั้นการมีความหมายในการดำรงอยู่ของมนุษย์ก็จะกลายเป็นสิ่งที่ต้องตระหนักและพิจารณาด้วยความระมัดระวัง ผู้วิจัยมองว่าความเป็นไปได้ของการสร้างสังคมอันเต็มไปด้วยความเข้าใจที่มีต่อการสร้างสรรค์และการแสวงหาความหลากหลายของผู้คนย่อมเป็นสิ่งที่ปรากฏขึ้นมาได้โดยไม่จำเป็นต้องหลีกเลี่ยงหรือเพิกเฉยแต่เป็นการเผชิญหน้าอย่างตรงไปตรงมาด้วยการยอมรับในศักยภาพที่มีความหมายของผู้อื่น เมื่อสามารถมองเห็นชุดคุณค่าที่มนุษย์ให้ความหมายทั้งตนเองและผู้อื่นในฐานะของผู้ผลักดันประวัติศาสตร์ร่วมกันก็น่าจะนำไปสู่การเกิดแนวทางของความเป็นไปได้ในการจัดวางโครงสร้างทางสังคมใหม่ที่เต็มไปด้วยความเป็นธรรมทางสังคมในนามของมนุษย์ที่มีศักดิ์ศรีเท่าเทียมกัน

สรุป

การครอบงำที่เกิดขึ้นจากการสร้างกลไกในโครงสร้างเชิงอำนาจที่ถูกอธิบายผ่านกลไกของการแบ่งแยกผู้คนออกเป็นชนชั้นผ่านกระบวนการของการครอบงำทั้งในเชิงอำนาจและการครอบงำทางความคิดที่ทำให้มนุษย์ไม่อาจตระหนักถึงความหมายในการมีอยู่ของตนเอง ภาวะเช่นนี้ทำให้เจตจำนงทางสังคมและความหมายในการมีชีวิตของผู้คนถูกฉีกทิ้งออกจากกัน มนุษย์จำนวนมากถูกทำให้สิ้นหวังและเพิกเฉยต่อตัวตนที่เต็มไปด้วยความสร้างสรรค์และเป็นอิสระ พวกเขาถูกทำให้ยินยอมและกดทับด้วยกลไกที่ทำงานซ้อนทับกันในมิติต่าง ๆ ทั้งการเมือง เศรษฐกิจ สังคมและวัฒนธรรมที่เพิกเฉยต่อความหวังและการมีอยู่ของพวกเขา มนุษย์ที่อยู่ภายใต้โครงสร้างทางสังคมที่ไม่เป็นธรรมจึงสูญเสียความหมายในการมีอยู่ของตนเอง โลกที่เต็มไปด้วยการกดทับเช่นนี้เป็นความท้าทายที่ผู้วิจัยมองว่าหากมนุษย์สามารถเข้าใจรากฐานของปัญหา ก็สามารถสร้างความเป็นไปได้ในการพังทลายความขัดแย้งและภาวะของความเป็นปฏิกิริยาที่ดำเนินอยู่ภายใต้การสร้างพื้นที่อันแปลกแยกของชนชั้น การยื้อแย่งพื้นที่ในความสัมพันธ์เชิงอำนาจทำให้ความหมายของการดำรงอยู่ในฐานะของการเป็นผู้ผลิตที่ขับเคลื่อนประวัติศาสตร์ของตนเองต้องพังทลายเพราะมนุษย์ไม่อาจเห็นความหมายผู้อื่นในฐานะของการเป็นผู้ผลิตที่มีความเสมอภาคและเผชิญหน้าด้วยการแลกเปลี่ยนที่เป็นธรรมระหว่างกัน การไม่อาจตระหนักถึงความหมายในการดำรงอยู่ของตนเองและผู้อื่นทำให้มนุษย์มีความสัมพันธ์ระหว่างกันในแบบที่ถูกกีดกันและแปลกแยกไปจากธรรมชาติอันเป็นฐานของการมีความสัมพันธ์ทางสังคม การจะทลายกรอบอันบิดเบี้ยวที่ถูกครอบงำเช่นนี้จึงมีความจำเป็นที่มนุษย์จะต้องทำความเข้าใจและต้องปลดปล่อยตนเองให้ออกมาจากทัศนคติที่ผิดพลาดจึงจะสามารถสร้างพัฒนาการทางประวัติศาสตร์ที่เต็มไปด้วยการปฏิบัติต่อตนเองและมนุษย์ผู้อื่นอย่างมีความหมายและเป็นธรรม

เมื่อสามารถเห็นถึงสิ่งที่ขัดขวางและพยายามครอบงำมนุษย์ การสร้างความเป็นไปได้ในการนิยามตนเองขึ้นมาใหม่ก็น่าจะเป็นสิ่งที่ปรากฏตามมา เพราะมนุษย์ได้ตระหนักแล้วว่าเขามีตัวตนอยู่อย่างไรในทางสังคมที่ไม่ว่าจะด้วยความขัดแย้งหรือการยอมรับ มนุษย์ล้วนแล้วแต่ขับเคลื่อนและช่วงชิงความหมายของตนเองอยู่เสมอ การดำรงอยู่ของมนุษย์จึงราวกับถูกแต่งแต้มด้วยสีสรรแห่งความท้าทายและความเป็นไปได้ที่ราวกับจะไม่มีที่สิ้นสุด เมื่อมนุษย์ถูกเข้าใจในฐานะของสิ่งที่สร้างสรรค์และเป็นอิสระย่อมสร้างความเคารพยอมรับในตัวตนของกันและกันในแง่ที่พวกเขาต่างตระหนักในศักยภาพที่ตนเองมีและสามารถเผชิญหน้ากับตัวตนอื่นทางสังคมได้ด้วยความเป็นธรรมเพราะต่างฝ่ายต่างเห็นความเป็นมนุษย์ของกันและกัน นำไปสู่ข้อเสนอหลักของงานที่มองว่าเมื่อความยอมรับในการให้ความหมายด้วยตนเองของมนุษย์ปรากฏขึ้น รากฐานทางสังคมที่เต็มไปด้วยความหลากหลายของความเป็นพหุวัฒนธรรมที่ประกอบขึ้นด้วยความเคลื่อนไหวของผู้คนย่อมถูกปฏิบัติอย่างเป็นธรรมในฐานะของความเป็นมนุษย์ที่เท่าเทียมกัน

กิตติกรรมประกาศ

บทความนี้ปรับปรุงจากรายงานวิจัย “แนวคิดเพื่อการอยู่ร่วมกันท่ามกลางความขัดแย้งทางสังคม : บทวิพากษ์จากทฤษฎีของคาร์ล มาร์กซ์” (The concept for coexistence among social struggle : Criticism from Karl Marx' Theory) เป็นหัวข้อวิจัยย่อยในชุดโครงการวิจัย “คุณธรรมของพลเมืองในสังคมพหุวัฒนธรรม : ภาวะภาพ สิทธิ เสรีภาพและความเป็นธรรม” (*Virtue of Citizens in Multicultural Society: Fraternity, Right, Freedom and Justice*) มีผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ชาญณรงค์ บุญหนุน เป็นหัวหน้าโครงการและเป็นผู้วิจัย *ทุนอุดหนุนจาก สำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมวิทยาศาสตร์ วิจัยและนวัตกรรม (สก.สว.) ประจำปีงบประมาณ 2564*

References

- Avineri, S. (1968). *The Social & Political Thought of Karl Marx*. Cambridge : Cambridge University Press.
- Cunningham, F. (1975). Pluralism and Class Struggle. *Science & Society*, 39(4), 385-416.
- Dahrendorf, Ralf. (1969). *Class and Class Conflict in Industrial Society*. London : Routledge & Kegan Paul.
- Eyerman, R. (1981). False Consciousness and Ideology in Marxist Theory. *Acta Sociologica*, 24(1/2), 43-56.

- Galston, W. A. (2009). The Idea of Political Pluralism. *Nomos*, 49, 95-124.
- Harvey, D. (2012). *Prawattisat Chabap Yo Khong Latthi Seriniyom Mai [A Brief History of Neoliberalism]*. trans by Pakavadi Weerapaspong et al. Bangkok : Suan Ngoen Mi Ma. (in Thai)
- Harvey, D. (2014). *Seventeen Contradictions and the End of Capitalism*. Oxford : Oxford University Press.
- Harvey, D. (2018). *Marx, Capital, and the Madness of Economic Reason*. Oxford : Oxford University Press.
- Harvey, D. (2020). *The Anti – Capitalist Chronicles*. edited by Jordan T.Camp and Chris Caruso. UK : Pluto Press.
- Heilbroner, R. L. (1981). *Marxism for and Against*. USA : W.W. Norton & Company.
- Heller, A. (1974). *The Theory of Need in Marx*. London : Allison & Busby.
- Johnston, L. (2015). *Marxism, Class Analysis and Socialist Pluralism : A Theoretical and Political Critique of Marxist Conceptions of Politics*. New York : Routledge.
- Losurod, D. (2016). *Class Struggle : A Political and Philosophical History*. trans by Gregory Elliott. USA : Palgrave.
- Low, N. P. (1990). Class, Politics, and Planning: From Reductionism to Pluralism in Marxist Class Analysis. *Environment and Planning A: Economy and Space*, 22(8), 1091-1114.
- Marx, K. (1902). *Wage – Labor and Capital*. trans by Harriet E. Lothrop. UK : New York Labor News Company.
- Marx, K. (1972). *The Economic and Philosophic Manuscripts of 1844 in The Marx – Engels Reader*. edited by Robert C. Tucker. USA :W.W. Norton & Company.
- Marx, K. (1986a). *The Eighteenth Brumaire of Louis Bonaparte in Frederic L. Bender (edited) Surveys from Exile : Political Writings Volume 2*. (pp.143-249) USA : Westview Press.
- Marx, K. (1986b). *13 June 1849 in Frederic L. Bender (edited) Surveys from Exile : Political Writings Volume 2*. (pp.62–94). USA : Westview Press.
- Marx, K. (1990). *Capital Volume I : A Critique of Political Economy*. trans by Ben Fowkes. UK : Penguin Classics.
- Marx, K. (1993). *Grundrisse*. trans by Martin Nicolaus. UK : Penguin Classics.
- Marx, K. (2018). *Kan Ko Rup Khong Setthakit Khong Rabop Thunniyom [Pre-capitalist economic formations]*. trans by Thanet Aphornsuvan. Bangkok : Sommadhi. (in Thai)
- Marx, K. (2019a). *Proceedings of the Sixth Rhine Province Assembly. First Article. Debates on Freedom of the Press and Publication of the Proceedings of the Assembly of the Estates in Karl Marx - Frederick Engels : Collected Works Volume 1*. (pp.132–181). New York : International Publishers.
- Marx, K. (2019b). *Articles on Britain : Letter to the Labour Parliament in The Political Writings*. (pp.132-181). London : Verso.
- Marx, K. & Engels, F. (1964). *Communist Manifesto*. trans by Paul M. Sweezy. New York : Monthly Review.
- Marx, K. & Engels, F. (1968) *The German Ideology*. edited by S. Ryazanskaya. Moscow : Progress Publishers.
- Morris, B. (2013). Karl Marx : Anthropologist. *Anthropology Today*, 29(4), 22-24.
- Ollman, B. (2001). *Alienation : Marx's Conception of Man in Capitalist Society*. Cambridge : Cambridge University Press.
- Patterson, T. C. (2009). *Karl Marx, anthropologist*. USA : Berg.
- Roseberry, W. (1997). Marx and Anthropology. *Annual Review of Anthropology*, 26, 25-46.
- Singsuriya, P. (2021). Charles Taylor's Theory of Multiculturalism. *Journal of the Faculty of Arts, Silpakorn University*, 43(2), 23-38. Retrieved from <https://so04.tci-thaijo.org/index.php/jasu/article/view/256240>. (in Thai)
- Stasiulis, D. K. (1980). Pluralist and Marxist Perspectives on Racial Discrimination in South Africa. *The British Journal of Sociology*, 31(4), 463-490.
- Stiglitz, J. E. (2013). *Rakha Khong Khwam Lueam Lam [The Price of Inequality]*. trans by Sarinee Achavanuntakul. Bangkok : Openworlds Publishing House. (in Thai)
- Therborn, G. (2017). *The Killing Fields of Inequality*. USA : Polity Press.